

SORRY, I DON'T UNDERSTAND

MÈTODES D'APRENENTATGE D'UNA LLENGUA ESTRANGERA

JAVIER ANGULO GUIRAO

“To have another language is to possess a second soul.”
–Charlemagne

Títol: *Sorry, I don't understand*, mètodes d'aprenentatge d'una llengua estrangera

Autor: Javier Angulo Guirao

Tutor: Jordi Mauri Solé

Curs i grup: 2n Batxillerat B

Nom de l'escola: Salesians Sant Antoni de Pàdua (Mataró)

Data d'entrega: 22/12/14

INDEX

1. Introduction.....	5
2. Language development.....	8
3. Theories of language acquisition.....	10
3.1 Behaviourism, B.F. Skinner.....	10
3.2 Cognitivism, Jean Piaget.....	11
3.3 Innatism, Noam Chomsky.....	12
4. The new language teaching era.....	15
4.1 Col·legi Montserrat, Barcelona.....	15
4.2 Get it English, Mataró.....	17
5. English, the international language.....	18
6. The three possible ways to learn a language.....	20
6.1 Language schools.....	20
6.1.1 International language learning methods.....	20
6.1.2 Comparing English schools.....	26
6.1.3 National and international exams.....	27
6.1.3.1 The real value of them.....	30
6.2 Tips to learn English on your own.....	31
6.3 Travelling abroad.....	34
6.4 My own experience.....	35
6.4.1 Callan method.....	35
6.4.2 Learning at home.....	35
6.4.3 My trips abroad.....	36
6.4.3.1 Their method.....	37
6.4.3.2 What have I learnt?.....	38
6.4.3.3 Second trip.....	38
6.5 The test.....	39
6.6 Survey analysis.....	41
7. Portfolio.....	49
7.1 My language passport.....	51
8. Conclusions.....	53
9. Bibliographic references.....	58
10. Annexes.....	59

1. INTRODUCTION

Com a persona indecisa que sóc, el primer problema ja se'm va presentar amb la tria del tema per aquest treball, que va acabar resolent-se de manera satisfactòria. Com ja sabia el que passaria, des de començaments de 1r de Batxillerat (o fins i tot abans) ja rumiava quina podia ser la meua elecció final; l'únic aspecte que tenia clar era que havia de ser un treball que m'agradés fer. Van anar apropant-se els dies decisius i el meu pessimisme (un altre dels meus defectes) va convertir-se en el personatge principal dels meus pensaments amb advertències que una mala elecció condicionaria tot el treball. Durant aquests dies vaig mantenir dues propostes candidates amb igualtat de condicions, i em passava les hores d'esbarjo apuntat els pros i contres de cadascuna. Diversos professors m'advertiren que no es podia triar el tema que un volgués, sinó que havia d'estar dins d'uns estereotips definits, cosa que va treure la part indignada de dins meu, que no acostumava a aparèixer.

Finalment vaig sortir-me amb la meua, no sense provocar diversos maldecaps als professors que van organitzar els treballs de recerca. La Sílvia de Gea em va acollir amb els braços ben oberts, intentant oferir-me el temps que ella no tenia, motiu pel qual vaig haver de canviar de tutor, però sota la supervisió de la Sílvia vam continuar tots junts.

Ah, és veritat, encara no us he explicat de què tracta el meu treball. Doncs resulta que vaig començar el passat abril amb una idea, i he acabat parlant d'un aspecte diferent, segurament més general. Vaig estrenar-me en la meua primera classe de recerca exposant que el meu treball aniria dirigit a per què les escoles no practiquen més l'*speaking* anglès, però jo que sóc una persona molt sintètica vaig pensar que aquest treball se'm quedaria curt, i vaig decidir obrir-me i tractar un tema més ampli, com és els mètodes d'aprenentatge d'una llengua estrangera. Cal dir que encara que aquest sigui el títol, el treball està basat en la llengua anglesa, ja que aquest treball requeria centrar-se en una, i jo vaig escollir la que segons la meua opinió (exposada en diversos apartats de la memòria) era la més important. Però vaig decidir mantenir aquest títol perquè considerava que els criteris aplicats en aquest cas podien ser adoptats per qualsevol altra llengua.

I per què vaig escollir aquest tema?

Sempre he sigut molt curiós, quan veig una imatge o un vídeo sempre em pregunto coses. L'any passat, durant una classe d'Història parlàvem del feixisme, amb Hitler i Mussolini com a grans exponents, i jo, que estaria a la lluna de València, em qüestionava coses com la relació que tenien entre ells. Una de les coses que més

m'intrigava entre ells dos era saber en quin idioma es comunicaven mútuament, i tan gran va ser la meva necessitat de trobar una resposta que vaig tornar del món dels somnis per preguntar-ho a la professora. Ella no em va poder donar una resposta, però va felicitar-me per la bona pregunta que havia fet, i vam estar uns 10 minuts parlant sobre aquest tema (seguim sense tenir la resposta definitiva). A més, uns dies després, mentre llegia diverses notícies vaig centrar-me per llegir-ne una detingudament. Deia que un dels traductors de la Comissió Europea parlava 32 llengües, cosa que em va impressionar força degut a la complicació que jo veia durant aquells dies a parlar "només" 3 d'elles. Des d'aquell moment, en Ioannis Ikononou va passar a ser un dels meus ídols, i l'aprenentatge de llengües una assignatura pendent. El plantejament del problema va ser formulat en el moment que vaig adornar-me que les meves capacitats en l'àmbit de gramàtica de la llengua anglesa progressava adequadament, mentre que el meu nivell d'*speaking* no estava a la mateixa alçada. Per aquest motiu vaig plantejar-me les possibilitats que tenia, ja que, òbviament, volia compensar aquest desnivell. Això va succeir durant l'agost de 2013, i un mes després ja estava apuntat en una acadèmia. La tria no va ser gaire difícil, pel fet que el criteri a seguir va ser el de proximitat a casa. El cas és que, sense fer una anàlisi intensiva de totes les acadèmies de Mataró amb un estudi dels seus mètodes d'ensenyament, vaig apuntar-me a la Liberty School, que utilitzava el mètode Callan, explicat més endavant. Jo no sabia en què consistia aquest sistema d'aprenentatge, però vaig anar adaptant-me i de fet vaig completar un curs.

Al acabar juny vaig decidir triar una altra forma d'aprendre la llengua, ja que com en aquells moments el tema del treball ja estava decidit (mètodes d'aprenentatge d'una llengua estrangera), el més coherent era que durant els mesos del treball de recerca no provés només un d'aquests mètodes, sinó diversos, que em servien d'ajuda per expressar la meva opinió de cadascun.

Per aquest motiu, un parell de mesos abans, a casa vam decidir estalviar diners perquè jo pogués fer un viatge a l'estranger per continuar perfeccionant l'idioma. D'aquesta manera, un mes després d'acabar el curs a l'escola vaig enlairar-me en una nova aventura, que també serà explicada al llarg de la memòria.

Per poder establir una comparació al final del treball, es va decidir fer una suposició inicial i una altra afirmació final relacionades amb el camí òptim que s'hauria de seguir per l'aprenentatge d'una llengua estrangera. D'aquesta manera, i amb la informació que es tenia en aquell moment, la meva hipòtesi inicial va ser que, després de mesos de recerca i comparacions, seria capaç de dir quin és el camí a seguir a l'hora d'aprendre un nou idioma.

En relació als objectius que vaig establir durant la recerca, veurem en finalitzar el treball si s'han complert.

- Adquirir nocions sobre el desenvolupament del llenguatge
- Diferenciar els diversos mètodes d'ensenyament en una acadèmia a partir d'un quadre comparatiu
- Poder decantar-me per una opció o una altra, no sense abans mencionar els pros i contres de cadascuna.

Quant a l'estructura, només dir que els temes començaran amb un caràcter general fins a arribar a temes de caràcter purament personal, com poden ser les vivències que he gaudit durant el meu procés d'aprenentatge. Com a conseqüència, aquesta memòria comença amb temes pertanyents al marc teòric, i amb una progressió gradual s'introdueixen les parts pràctiques, donant com a producte una infusió de la pràctica en la teoria.

Abans de concloure aquesta introducció és necessari explicar que la foto de la portada, feta per mi mateix, ja és un clar reflex del tema del treball. Si ens fixem, veurem que hi ha escrita la paraula "llenguatge" en diverses llengües i formes. Ho important no és la paraula, ja que es podria haver triat qualsevol altre, sinó la font en la qual estan escrites. El que volen expressar és que, tot i que totes contenen la mateixa paraula, cadascuna és un món diferent i hi ha enormes distàncies entre una llengua i una altra. Com es pot veure, "llenguatge" (en català), i "lenguaje" (en castellà) s'assemblen força, però tot i així hi ha diferències. En canvi, comparant-ho amb ·yazykya (escrit en rus), les diferències són més grans, però segueixen tenint una part comuna, el significat de la paraula que descriuen. A més, per constatar el fet que el projecte estigui relacionat amb l'estudi de llengües, la redacció de la memòria no ha estat únicament en català, sinó que també s'ha utilitzat l'anglès per la titulació i diferents parts de la conclusió.

Amb aquest univers de mons diferents, de diferències, però també de semblances, donem el tret de sortida al treball.

2. LANGUAGE DEVELOPMENT

El desenvolupament d'una llengua es tracta d'un procés motivat per la **percepció**, l'**experiència** i les característiques subjectives dels éssers humans, que utilitzen la seva competència lingüística que els hi ve donada de forma natural per a comunicar-se verbalment amb la llengua que l'individu practica en el seu marc social. Aquest procés té una durada aproximada, ja que es considera que al voltant dels cinc anys de vida d'un nen, aquest procés ha sigut finalitzat. Aquesta estimació està generalitzada, ja que és possible que hi hagi hagut **alteracions** en aquests anys de vida que hagin retardat aquest aprenentatge. Les possibles alteracions podrien ser l'aparició d'una lesió en els òrgans implicats en aquesta causa, el defectuós funcionament del sistema nerviós, una capacitat intel·lectual per sota dels requisits mínims, la manca de les habilitats cognitives mínimes o la falta de contacte amb parlants d'una llengua.

Relacionats amb aquesta última alteració hi trobem els anomenats “nens salvatges”. Per culpa de l'absència de contacte amb éssers humans, no poden adoptar una llengua parlada per una comunitat com a pròpia, i acaben desenvolupant un llenguatge propi, ja que apareix la **motivació comunicativa**, que es desenvolupa en diàlegs molt bàsics.

Hi ha diferents categories dins d'aquests anomenats salvatges, que es diferencien per si hi ha hagut contacte o no amb l'ésser humà. Aquestes categories són: **nens criats per animals, infants aïllats i criatures confinades**, és a dir, tancades dins d'un espai.

Al llarg de la història s'han mencionat molts casos de nens salvatges, però no tots estan comprovats. Per exemple, Ròmul i Rem i la lloba és considera un mite, mentre que recentment s'han trobat diversos casos reals i força estudiats.

Victor de Aveyron. Trobat per tres caçadors prop dels Pirineus francesos l'any 1799, i amb una edat estimada d'uns 11 anys, ja havia sigut vist amb anterioritat per la zona buscant menjant del que alimentar-se. Va ser capturat però va escapar, encara que finalment el van portar a l'hospital, on es comportava d'una manera salvatge i impacient. L'any següent va ser traslladat a París per estudiar el seu cas.

Allà, el doctor Jean Marc Gaspard Itard es va encarregar d'ell i la seva educació, moment que va aprofitar per escriure dos informes¹ on apuntava les experiències i

¹Itard, J.M.G.: *De l'éducation d'un homme sauvage ou des premiers développemens physiques et moraux du jeune sauvagede l'Aveiron*. Goujon. París. 1801 Itard, J.M.G.: *Rapports et memoires sur le sauvagede l'Aveiron*. Traducció anglesa amb introducció i notes de G. i M. Humprey: *The wild boy of Aveyron*. Century. Nova York, 1932.

observacions en aquell cas. Els intents del doctor per ensenyar-li a parlar i comportar-se de manera civilitzada no van donar fruits, i es va rendir.

Genie. El seu cas ha sigut un dels més documentats, encara que la situació actual d'aquesta dona és desconeguda i protegida per l'Estat.

Ella va néixer l'any 1957, però ja des d'aquell moment la situació era complicada degut als problemes que tenien els seus pares individualment i entre ells. Des del seu naixement patia una dislocació al maluc, i a més va començar a parlar força tard, amb uns 20 mesos. El seu pare va decidir educar-la pel seu compte per tal de "protegir-la dels perills del món exterior" tancant-la en una habitació de la qual no va sortir fins ben entrats els 13 anys. Segons suposicions, l'únic ésser humà amb qui entrava en contacte era el seu pare, i per dormir ell la tancava en una espècie de gàbia. Va prohibir-li parlar, sota l'amenaça de la violència i va aprendre ella mateixa el fet de menjar o fer les seves necessitats.

Durant els anys 70 la seva mare es va cansar d'aquesta situació i va fugir amb els seus dos fills. Demanant ajuda, les autoritats van descobrir la situació de la nena i immediatament els pares van ser acusats de negligència i maltractament infantil.

Els investigadors del seu cas van adonar-se'n que era impossible desenvolupar el llenguatge sense interaccions socials i afectivitat, motiu pel qual va passar a una casa d'acollida.

Segons els estudis, el procés de desenvolupament del llenguatge de Genie es va quedar estancat en la primera fase, ja que emetia paraules però sense un ordre lògic, i molts estaven d'acord amb Chomsky (explicat a continuació) sobre el fet que, potser, la sintaxi no va poder ser desenvolupada pel fet que va perdre l'oportunitat d'aprendre-la en el temps adequat, prop dels tres anys.

El problema que tenen en comú tots aquests casos és la costosa **reinserció** en la societat, que en molts casos no s'aconsegueix. Un aïllament en una edat primerenca comporta una integració més complexa, l'educació és difícil i l'estabilitat és nul·la, ja que es traslladen constantment d'una llar adoptiva a una altra.

3. THEORIES OF LANGUAGE ACQUISITION

3.1 Behaviourism, B.F. Skinner

Burrhus Frederic Skinner és considerat un dels majors defensors del conductisme radical.

¹ B.F. Skinner. Font: www.nndb.com

Va néixer a Pensilvania el 20 de març de 1904, i en els seus inicis va voler ser escriptor, però aviat va desil·lusionar-se. A partir d'aquest moment va començar a interessar-se pel comportament i les accions de les persones, estudiant psicologia a Harvard, on va acabar essent professor fins a la seva retirada. Va morir l'any 1990.

Dins de l'àrea lingüística, Skinner va argumentar que les persones adquireixen el llenguatge a través d'un temps d'adaptació a **estímuls externs** de correcció² i repetició d'un adult en diferents situacions comunicatives. Això vol dir que hi ha un procés d'imitació per part del nen per tal d'acabar associant les paraules amb situacions, accions o objectes, ja que acaba interioritzant tot el que la persona adulta l'ha proporcionat.

L'adquisició de la gramàtica i el vocabulari es basa en l'anomenat **condicionament operant**, que és un tipus d'aprenentatge associatiu relacionat amb el desenvolupament de noves conductes en funció de les seves conseqüències, i no amb l'associació d'aquestes conductes i els estímuls, ja que d'això se n'ocupa el condicionament clàssic.

En el primer dels condicionaments esmentats, l'adult recompensa al nen si aquest vocalitza enunciats de forma gramaticalment correcta, o si s'apropia de noves paraules per al seu vocabulari i per a la formulació de preguntes i respostes, però també el "castiga" si apareixen enunciats gramaticalment incorrectes o paraules no adequades. Com es pot observar, en aquesta percepció els hàbits fonològics, morfològics i sintàctics estan per sobre dels aspectes pragmàtics i semàntics.

²Skinner, B.F. :*Verbal Behavior*, 1957. ISBN 1-58390-021-7.

Per últim, només cal destacar que aquesta teoria es centra en el camp extralingüístic i pren com a element fonamental la influència de l'ambient com a mediador de l'aprenentatge, així com la idea que la utilització del llenguatge respon a la satisfacció de determinades necessitats per part dels nens i les nenes.

3.2 Cognitivism, Jean Piaget

Jean William Fitz Piaget, nascut i mort a Suïssa, va ser epistemòleg, psicòleg i biòleg que va destacar pels seus estudis de la infància, la creació de l'epistemologia genètica i la seva teoria constructivista del desenvolupament de la intel·ligència.

² Jean Piaget.
Font: ehlt.flinders.edu.au

Es va llicenciar i doctorar en ciències naturals en la universitat de Neuchâtel, ja que era un interessat de la biologia. Des de llavors va començar el seu interès per la psicologia i la psicoanàlisi, centrant-se en autors com Sigmon Freud. En aquesta àrea, rodejat de professionals d'aquest tema, va formular alguna de les seves tesis, com la que diu que *el procés cognitiu o pensament dels joves és inherentment diferent del dels adults*. També és un aspecte destacable el fet de la seva col·laboració amb Stern per a perfeccionar la prova que aquest últim havia dissenyat, la del Quocient Intel·lectual

(QI).

En relació amb això, és adient introduir la teoria cognitiva dient que aquesta perspectiva pressuposa un llenguatge condicionat pel desenvolupament de la intel·ligència, afirmant que es necessita aquesta facultat per adquirir-lo.

Defensa que el pensament i el llenguatge es desenvolupen per separat, ja que segons l'opinió de Piaget el desenvolupament de la intel·ligència comença en el naixement, abans que les persones parlin, motiu pel qual afirma que els nens³ aprenen a parlar a mesura que el seu desenvolupament cognitiu (memòria, atenció, percepció)... arriba fins al nivell desitjat.

A part d'això, observa que els primers pensaments intel·ligents de les persones no poden expressar-se amb llenguatge, ja que només existeixen imatges i accions físiques.

³Piaget, Jean. *The Language and Thought of the Child* (London: Routledge & Kegan Paul, 1962)

En aquest punt, Jean Piaget diferencia la parla egocèntrica de la parla socialitzada, definint la primera com la que es desenvolupa abans, que els nens utilitzen per expressar pensaments més que per comunicar-se socialment amb altres persones.

El psicoanalista suís va fragmentar el desenvolupament cognitiu en diversos períodes, que les persones han de seguir per arribar a una ment desenvolupada. Són aquests:

1. **Període sensoriomotriu.** Des del naixement fins als 2 anys.

Quan el nadó neix, els sentits l'ajuden a representar-se a si mateix i al món que l'envolta.

2. **Període preoperatori.** Des dels 2 anys fins als 6.

Amb dos anys, el nen ha adquirit un llenguatge que li posa en contacte amb els objectes, que associa a un concepte, dibuix o altre objecte que actua com a icona del primer. A mesura que avança aquest període, la curiositat i la creativitat augmenta.

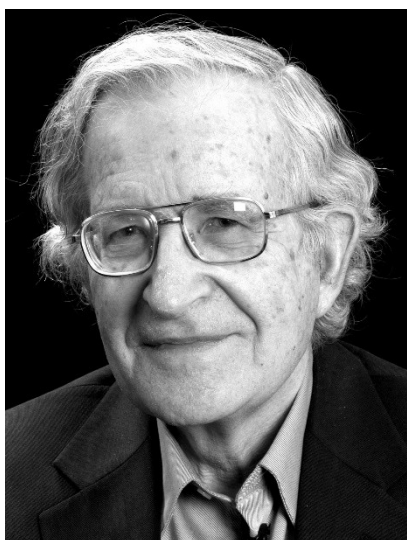
3. **Període de les operacions concretes.** Dels 7 als 11 anys.

En aquest temps s'introdueix la lògica, i les persones poden resoldre problemes concrets amb les seves facultats mentals, sense necessitar una relació física amb els objectes.

4. **Període de les operacions formals.** A partir dels 12 anys.

També conegut com a període d'abstracció, és l'etapa en la qual l'adolescent és capaç de realitzar raonaments deductius, entendre conceptes complexos, analitzar problemes de forma sistemàtica i considerar alternatives per a la seva solució.

3.3 Innatism, Noam Chomsky

3 Noam Chomsky. Font: tvo.org

Chomsky, nascut l'any 1928, és un lingüista que amb les seves obres ha ajudat a l'estudi del camp de la lingüística teòrica, i també en altres camps, com la psicologia cognitiva o la filosofia. La teoria de la **gramàtica generativa** ha sigut la que ha donat més fruits, encara que sempre ha sigut qüestionada per molts.

Amb una edat propera als 30, Chomsky va alterar el camp de la lingüística teòrica amb la publicació de la seva obra *Estructures sintàctiques*⁴, que està basada en la seva tesi doctoral, *Estructura lògica de la teoria lingüística*. Chomsky va negar que l'adquisició del llenguatge es produís a través de l'aprenentatge, ja que va argumentar l'existència d'un dispositiu dins del nostre cervell que ens permet assimilar i utilitzar el llenguatge d'una forma pràcticament **instintiva**. També va comprovar que els principis generals abstractes de la gramàtica són universals en l'espècie humana i per aquest motiu defensa el que és anomenat com a **gramàtica universal**. A continuació es defineixen aquesta i altres teories de Chomsky per clarificar el seu significat.

- Gramàtica universal

La idea de la gramàtica universal està relacionada amb la teoria innatista de Chomsky, que defensa que els nens neixen amb un sistema lingüístic **innat**, i el context al llarg de la seva vida determina quina de les opcions d'aquest sistema s'utilitzen.

La teoria de la gramàtica universal proposa que certes regles gramaticals no són pròpies de la cultura que genera aquest llenguatge, sinó que formen part del cervell humà, i d'aquesta manera es consideren naturals.

Els defensors d'aquesta teoria ho argumenten de la manera següent:

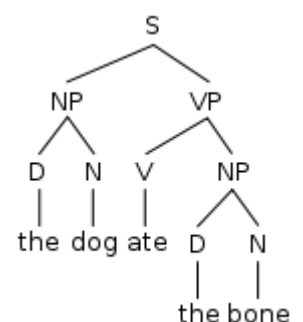
Si éssers humans que creixen i es desenvolupen en condicions normals (sense alteracions extremes) desenvolupen sempre un llenguatge amb propietats X, es pot deduir que aquesta propietat X no forma part d'una gramàtica en particular, sinó que forma part de la gramàtica universal.

- Gramàtica generativa

Chomsky va denominar com a gramàtica generativa⁵ al conjunt de **regles innates** que prediuen les oracions correctes d'una determinada llengua.

Aquest tipus de gramàtica pretén fer la predicció sobre per què algunes combinacions sintàctiques són acceptades en una determinada llengua però altres combinacions no, tot i que aquest ordre sí que sigui acceptat en una altra llengua.

La funció de la gramàtica generativa és produir el nombre més gran possible de combinacions sintàctiques a partir d'unes regles fixes.

⁴ Gramàtica generativa. Font: wikipedia.org

⁴Chomsky, Noam: *Syntactic Structures*, London: Mouton, 1957

⁵Chomsky, Noam. *Topics in the theory of Generative Grammar*, París: Mouton, 1972

- Principis i paràmetres

Com ja s'ha explicat abans, Chomsky es basa en les llengües naturals a partir d'una gramàtica universal de tendència biològica, a partir de la qual sorgeixen els diferents llenguatges.

Els principis i els paràmetres són dues categories que permeten explicar el concepte de competència lingüística. Els principis fan referència a les propietats generals del llenguatge humà. Són abstractes, universals i innats.

Per l'altra banda, els paràmetres fan referència a les diverses opcions que cada llengua adopta. Són **concrets, particulars** de cada llengua i **s'aprenen** (no són innats). Els valors concrets de cada paràmetre en una llengua determinada es fixen durant la infància, durant el procés d'aprenentatge. Un exemple és el paràmetre de subjecte nul, que diferencia les llengües que tenen "subjecte obligatori", com l'anglès o el francès, de les llengües on el subjecte no ho és, com el català o l'italià.

- Estructura-P i estructura-S

L'estructura profunda és un dels nivells de la gramàtica generativa. És una estructura **primitiva** i simple a partir de la qual es realitzen les transformacions, conté el significat de l'oració i es pot considerar una estructura abstracte. Aquesta està estretament relacionada amb l'estructura superficial (estructura-S). Posem un exemple:

- a) *La gran tempesta va destruir la ciutat.*
- b) *La ciutat va ser destruïda per la gran tempesta.*
- c) *La tempesta era gran. Va destruir la ciutat.*

Com es pot observar, aquestes tres oracions diuen exactament el mateix. Per tant, es pot afirmar que tenen una única **estructura profunda**. En canvi, la seva estructura superficial és diferent; diferents paraules, diferents ordres i diferents pauses internes. D'aquesta manera, Chomsky arriba a afirmar que les llengües es diferencien exclusivament en l'estructura superficial de les seves oracions.

- Forma fonològica i forma lògica

Com a complement de l'estructura-P i l'estructura-S, també hi ha uns altres dos complements, que són la forma fonològica (FF) i la forma lògica (FL). La primera forma s'encarrega d'articular sons amb formes lèxiques a partir dels fonemes definits, i la forma lògica s'encarrega de la semàntica d'aquestes expressions en relació a la seva interpretació de significat.

4. THE NEW LANGUAGE TEACHING ERA

La nostra societat actual està regida per les noves tendències. Sigui en moda, tecnologia o art el fet és que, segons diversos estudis, entre un 3-5% de la població s'adapta ràpidament a aquests nous corrents. Passat un temps, si es consolida, la nova moda és seguida per un 20-25% de la població, i si esdevé un moviment amb un gran potencial, es va convertint en quelcom majoritari.

En el món de l'educació, i en el de l'aprenentatge de llengües en concret, passa el mateix, i actualment a Catalunya hi ha dues institucions pioneres que s'han adaptat a les novetats i estan impartint mètodes sense precedents que esperen tenir influència en el futur de l'educació.

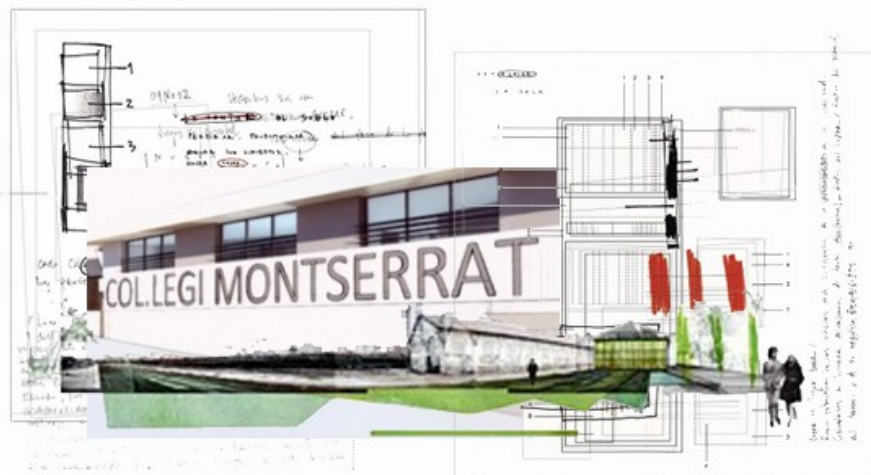
4.1 Col·legi Montserrat Barcelona

Precisament un dels lingüistes treballats va participar el passat mes de novembre en una de les reunions més importants per a la **innovació**⁶ del sistema educatiu, formada per més de 15.000 savis. Chomsky, juntament amb els altres participants, va elaborar una predicció sobre com seran les escoles l'any 2030, fent una especial anàlisi dels professors, dels alumnes, del currículum i de l'aprenentatge, a més d'altres factors com poden ser les aules.

Segons aquest estudi, els discursos desapareixeran i el professor passarà a ser un **guia** dels alumnes per ajudar-los en el seu procés d'aprenentatge. També opinen que el perfil de l'estudiant canviarà en aquests anys i que el currículum serà més **personalitzat** per a cada alumne. Aquest currículum patirà diverses alteracions, i les habilitats personals o pràctiques (anomenades *soft skills*) seran més valorades que els coneixements acadèmics, sense haver de substituir-los. Internet serà l'eina principal de l'aprenentatge i l'anglès es consolidarà com a llengua global d'aquest període.

Avui en dia, l'única institució que ja s'ha adaptat a aquestes prediccions és el col·legi Montserrat de Barcelona, una escola que ofereix els seus serveis **des dels 0 anys fins al final de batxillerat**.

6EL MUNDO. *Los cien mejores colegios*, 2014RTVE.ES. *Educar niños felices*, 2014

Respecte a l'àrea lingüística del col·legi, és necessari destacar la **capacitat** que tenen per ensenyar anglès als alumnes des de ben petits. Amb menys d'un any l'alumne ja es troba immers en una ambient en el qual es parla català, castellà i anglès. En l'etapa dels 0 als 2 anys, hi ha un mestre a l'aula que només parla anglès, i durant el parvulari un **50% de les classes** són en aquesta llengua. Durant tots aquests anys l'adopció de nocions bàsiques es basa en jocs, contes, cançons i més. També s'implanten diverses novetats per a desenvolupar abans les competències bàsiques, com és l'estimulació auditiva amb ritmes, intensitats i melodies.

En Educació Primària, l'assignatura Llengua Anglesa s'ensenyava en petits grups en un total de 5 hores setmanals, però realment s'imparteixen 11,5 hores setmanals, ja que les assignatures Coneixement del Medi, Visual-Plàstica, Laboratori, Film i Drama també són ensenyades en anglès. A més, la iniciació en francès i alemany durant aquesta etapa proporciona un **ensenyament multilingüe**. En Educació Secundària un terç de les classes són en anglès, i cada dia es dedica a potenciar un dels àmbits d'aquesta llengua. Per últim, destacar el tipus de Batxillerat d'aquest col·legi, anomenat IB i que prové de les paraules International Baccalaureate. Aquest es basa en el Programa del Diploma, que és "un currículum d'educació internacional que conté 6 grups d'assignatures i un tronc comú compost per 3 components independents obligatoris per a tots els alumnes." Aquesta tipologia de Batxillerat permet l'ingrés a qualsevol universitat estatal (sense haver de passar la prova d'accés obligatòria) o internacional, i s'imparteix en espanyol, anglès i francès.

4.2 Get it English

L'únic mètode que es pot comparar amb el tipus d'ensenyament que es du a terme al col·legi Montserrat de Barcelona en una zona propera és aquest, el Get it English.

Com la majoria dels especialistes afirmen, l'etapa de la vida en la qual és més fàcil l'aprenentatge d'una llengua és el període que se situa entre els 0 i 2 anys de vida.

Com a conseqüència d'això, diverses persones han ideat acadèmies de llengües ideades per a nens d'aquesta edat.

En el cas de Mataró, l'Anna Mestres i la Gemma Mora van iniciar un projecte l'any 2003 amb l'objectiu d'idear un sistema d'aprenentatge per a nens en edats primerenques, que és quan s'adquireixen les bases de l'aprenentatge, amb un procés que continua durant la resta d'etapes de la vida. El resultat va ser Get it English.

El que plantegen en aquesta acadèmia és: “Si l'aprenentatge de la nostra llengua materna comença des del moment que naixem, perquè esperar tants anys a començar una llengua nova?”

El mètode que segueixen, anomenat *Kids&Us*, està basat en quatre fases, basades en els quatre àmbits per arribar a dominar una llengua:

1. Escoltar. Si ens fixem, els primers contactes que tenen els nadons amb la seva llengua materna són auditius, i és el model que segueixen en aquest sistema d'aprenentatge. Per això l'aspecte fonamental d'aquest primer pas és **promoure una immersió de la llengua** dins de l'aula.
2. Comprendre. A base de la repetició de les mateixes combinacions de paraules en diferents moments i contextos, arriba el moment en el qual el nen comença a **assimilar i entendre** tot el que se li ha dit.
3. Parlar. Qualsevol nen comença a parlar la seva llengua materna abans de llegir i escriure, i aquest és l'ordre que es segueix en aquest mètode. Un nen comença a parlar després d'escoltar i entendre, i per això l'etapa en la qual els esforços se centren en què la persona parli l'idioma desitjat se situa en aquest precís moment de la seva vida; ni abans ni després.
4. Llegir. Seguint els mateixos passos, llegir és una **conseqüència natural** d'escoltar, comprendre i parlar. Un altre ordre seria erroni.
5. Escriure. La cinquena i última fase és la que s'intenta que el nen escrigui, és a dir, expressar els seus pensaments en un paper.

5. ENGLISH, THE INTERNATIONAL LANGUAGE

Un dels canvis previstos en la projecció de les futures escoles i centres educatius és l'augment d'importància de la llengua anglesa. El motiu rau en l'**accessibilitat** que tenim ara per estar en contacte amb l'anglès. En un primer moment aquesta llengua era majoritària exclusivament en ciència i economia, i per tant encara quedava lluny de la població. A mesura que es va anar instal·lant en el comerç i en les comunicacions, més persones es van interessar pel seu aprenentatge. El desencadenant d'aquesta obligació moral de dominar la llengua va ser l'aparició de les tecnologies, un altre element fonamental del món de l'educació a curt plaç.

L'anglès és considerada una llengua pertanyent a la branca **germànica** occidental de la família indoeuropea, però sempre ha estat molt influenciada per altres llengües, com les llatines.

La història⁷ de la llengua anglesa va començar durant el segle V aC amb la invasió de l'illa de tres tribus germàniques provinents del que actualment és Dinamarca; *the Jutes, the Angles i the Saxons*. Diem que l'anglès antic va començar en aquest moment perquè el que es parlava abans era un llenguatge cèltic.

Aquestes tres tribus tenien llenguatges similars, que es van acabar unificant per formar només un. Aquest idioma va aportar la meitat de les paraules quotidianes que s'utilitzen avui dia.

⁶ Llengües germàniques. Font: www.englishclub.com

És cert dir que l'anglès antic va anar perdent influència al voltant de l'any 1100, ja que poc temps abans el Duc de Normandia va conquerir Anglaterra. Els Normands van aportar una llengua semblant al francès, que va adoptar la classe reial i la resta de classes dominants. Mentrestant, la classe obrera continuava parlant l'anglès antic, provocant una **divisió lingüística**. Durant el segle XIV l'anglès va tornar-se a imposar però condicionat per moltes paraules franceses, donant lloc a l'anglès mitjà.

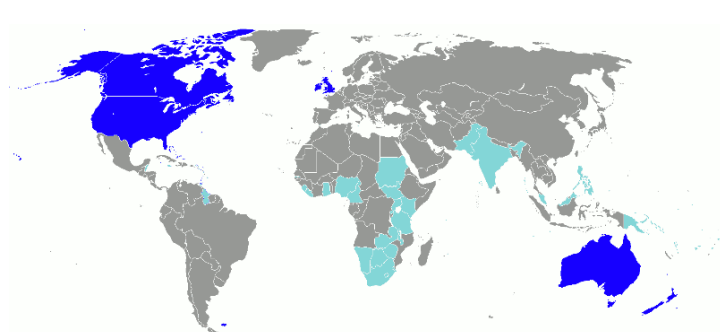
En el segle XVI aquest anglès va continuar rebent paraules de diferents llenguatges. La invenció de la **impressió** va ser clau, ja que va afavorir a la creació d'un estàndard,

⁷Baug, Albert C.; Thomas Cable. *A history of the English language*. 2002. Routledge ISBN 0-415-28099-0

que era el dialecte de Londres, que és el que consideren com a *Early Modern English*. Més tard, l'any 1604, el **primer diccionari** anglès va ser publicat.

La revolució industrial del segle XIX es va iniciar a Anglaterra, motiu pel qual es van haver d'inventar paraules per tot el que era nou. A més, l'imperi colonial anglès era immens, i va absorbir paraules de les diferents llengües arreu del món. Aquest és el tipus d'anglès parlat en l'actualitat, encara que hi ha diferents varietats; l'anglès d'Amèrica és diferent que el de Gran Bretanya, i és més influent pel seu domini en cinema, televisió, música, economia i tecnologia. Tampoc hem d'oblidar-nos de les altres varietats, com poden ser l'*Australian English*, *New Zealand English*, *Canadian English*, *South African English*, *Indian English* o *Caribbean English*, que es diferencien de l'estàndard per diversos motius.

L'anglès és l'idioma parlat com a primera llengua o com a llengua oficial en un nombre més elevat de països, amb un total de 67. Els països en els quals l'*English* és la primera llengua són el Regne Unit, els Estats Units, Canadà, Austràlia, Nova Zelanda i Irlanda (marcats amb blau fosc en el document 7).

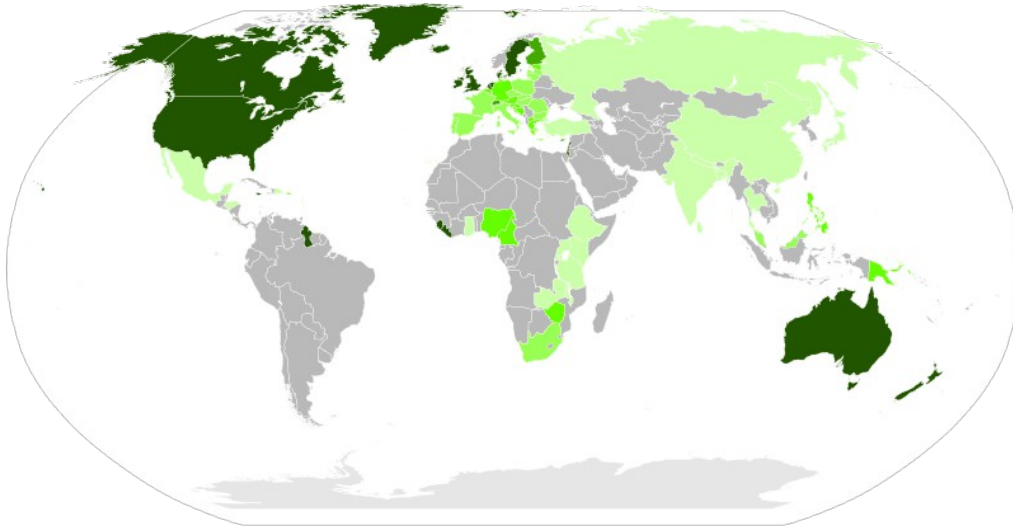

7 English in the world. Font: commons.wikimedia.org

Després hi ha països en què aquest idioma representa la llengua colonial, que com el seu nom diu es refereix a la llengua que utilitzava l'imperi colonitzador durant el temps que estaven subordinats a aquest. És el cas d'Egipte, Oman, Afganistan, Israel...

Per últim, arreu del món hi ha països en què l'anglès és una de les llengües oficials, també influït per l'etapa colonitzadora (països marcats amb color turquesa). Els més importants en aquesta categoria a causa del nombre de parlants són l'Índia, on aproximadament unes 130.000.000 persones parlen anglès, i el Pakistan i Nigèria, on la meitat de la població utilitza la llengua anglesa.

L'anglès és l'idioma més conegut del món, i sobretot a Europa. Segons diversos estudis, en països com Suècia, Dinamarca, els Països Baixos o Bèlgica, es pot mantenir una conversació en anglès amb gairebé tota la població, gràcies a la noció de l'anglès que tenen. Aquest fet no és comú a tots els altres Estats, com es pot veure en el mapa següent, on l'augment de la tonalitat verda implica un major coneixement de la llengua anglesa.

8. English speakers by country. Font: commons.wikimedia.org

Aquest idioma té un gran pes en les comunicacions internacionals, ja que per exemple, és l'idioma oficial de la comunicació aeronàutica i marítima.

Si continuem amb aquestes dades, a partir de la pàgina oficial del British Council podem extreure les conclusions següents:

- L'anglès és la principal llengua utilitzada en llibres, diaris, negocis internacionals, tecnologia, diplomàcia, competicions internacionals, música i més.
- Més de dues tercers parts dels científics del món llegeixen en anglès.
- El 80% de la informació “en el núvol” està escrita en aquest idioma.
- Més de 800.000 persones viatgen cada any a Anglaterra per aprendre anglès.

Tota aquesta argumentació reforça la necessitat d'aprendre aquesta llengua, i per això es plantegen diverses opcions per aconseguir-ho.

6. THE THREE POSSIBLE WAYS TO LEARN A LANGUAGE

6.1 Language schools

6.1.1 International language learning methods

L'última proposta esmentada és força innovadora i recent, però si ens hi fixem, a moltes revistes o pàgines web s'anuncien altres mètodes d'aprenentatge d'una llengua estrangera, que acostumen a ser reconeguts internacionalment i ja tenen un lloc en aquest sector del mercat.

A continuació es farà una recollida d'aquestes varietats i per acabar es compararan entre elles.

Callan's method

Fundador: Robin Callan

El mètode Callan és un sistema que va ser inventat per aconseguir que els estudiants estiguessin involucrats en el procés d'aprenentatge, donant com a resultat una tècnica d'aprenentatge molt pràctica.

El nom d'aquest sistema sorgeix de la persona que el va crear, Robin Callan.

Va néixer a Anglaterra, però després d'uns 20 anys va mudar-se a Salerno, Itàlia, amb l'objectiu d'ensenyar anglès.

A mesura que passaven els dies, Robin creia que la forma la qual els professors educaven als alumnes era ineficient i avorrida. A partir d'aquell moment es va interessar en els mecanismes d'aprenentatge d'una llengua, i es va dedicar a millorar la forma la qual l'anglès era ensenyat.

Va escriure llibres a partir del sistema d'ensenyament que ell creia que era més adient i els va utilitzar en les seves classes. Amb els bons resultats que va obtenir, va aconseguir una gran reputació pel que fa a mètodes d'ensenyament ràpids i efectius de la llengua anglesa.

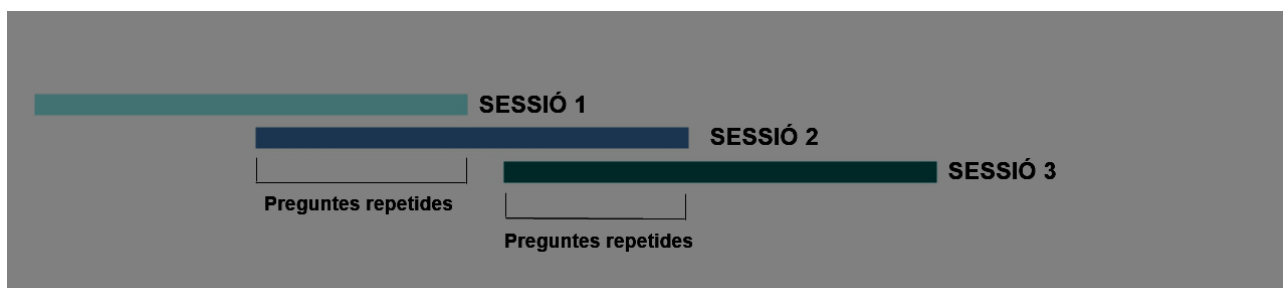
Quan tornà a Anglaterra, va obrir la seva pròpia escola, que va anar creixent fins a desencadenar en l'obertura de diverses escoles arreu del món basades en el mètode Callan.

El Callan Method es divideix en 12 etapes, anomenades *stages*. Aquest sistema obliga a l'estudiant a parlar en anglès, ja que la classe es fonamenta en preguntes que fa el professor extretes del llibre i que els membres de l'aula han de contestar. Aquestes preguntes es repeteixen al llarg dels dies, i els alumnes acaben memoritzant les respostes fins al punt que no necessiten l'ajuda del professor per respondre-les. En una classe del mètode Callan hi ha com a màxim 8 alumnes, cosa que fomenta el protagonisme de cada un dels membres, i impedeix la distracció, ja que en qualsevol moment el professor et pot formular una pregunta.

Els 75 minuts que dura una classe estan organitzats de la forma següent:

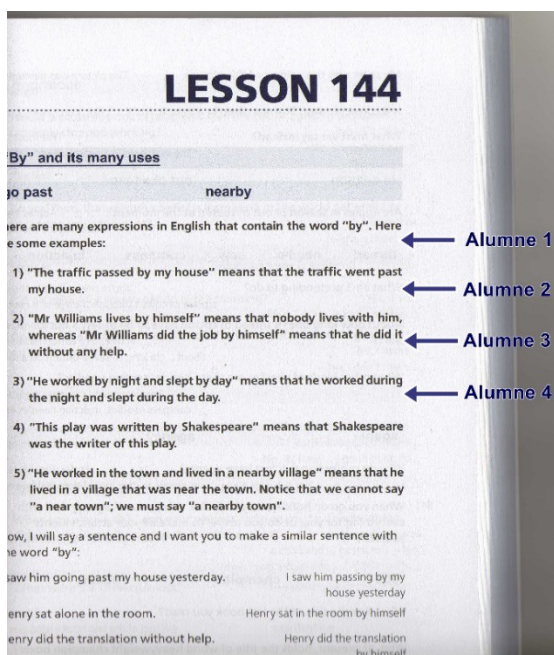
- Primers 5 minuts. Els alumnes es fan preguntes entre ells, i normalment estan obligats a utilitzar el vocabulari del llibre. Això serveix per a posar en pràctica tot el que s'ha après.
- A continuació. El professor obre el llibre i comença a formular les preguntes que apareixen. No acostuma a haver-hi un ordre clar, ja que si, per exemple, la classe està composta per 5 alumnes, pot ser que de tres preguntes, dos hagin sigut preguntades a la mateixa persona. D'aquesta manera s'aconsegueix que els membres de la classe estiguin sempre atents. Un dels altres factors que

afavoreixen a aquesta concentració és el fet que en aquesta part de la classe els alumnes no obren el llibre, ja que les preguntes que fa el professor són repetides de les últimes classes, i els alumnes no haurien de necessitar el llibre per respondre-la. Aquest segment de la sessió ajuda a consolidar les preguntes anteriors, com es pot veure en el següent esquema:

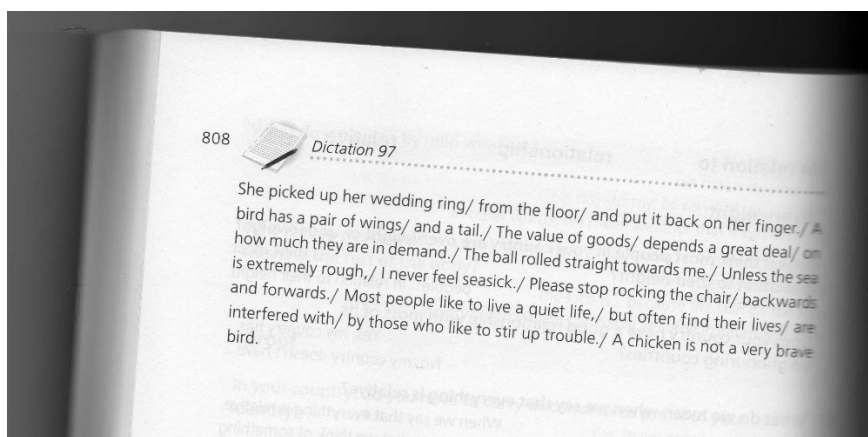
9 Progressió continguts. Font pròpia

- Després de l'estona que es dedica a consolidar preguntes passades, arriba l'hora de llegir. Els alumnes obren els llibres i, per torns, van llegint fins a completar una lliçó del llibre. Durant aquest temps, el professor es centra molt en la bona pronunciació i els corregeix si no ho fan bé. Els torns són breus i els canvis són ràpids, estructurats de la manera següent:

9 Canvis lectura. Font pròpia

- Tot seguit arriba l'hora de fer un dictat per aprendre a com s'escriuen les paraules que apareixen a cada lliçó, ja que la majoria de la sessió es dedica a parlar, no a escriure. El dictat està compost per frases curtes però amb cap relació entre elles. Aquest és un exemple:

10 Dictat. Font pròpia

Al acabar el dictat són els mateixos alumnes els que se'ls corregeixen, i estan obligats a copiar tres vegades cada error per intentar no cometre'l en una altra ocasió.

- Per acabar, arriba l'hora d'aprendre noves preguntes i nou vocabulari. Habitualment no es progressa molt, ja que el mètode Callan prefereix consolidar abans que avançar. En un curs (des de setembre a juliol) s'acostuma a fer 3 o 4 *stages*, però això també depèn de la llargada de cada llibre.

Maurer's method

Fundador: Carlos Maurer

Aquest sistema d'aprenentatge va ser creat a partir d'un estudi que mostrava que l'anglès bàsic està format a partir d'unes 1000 paraules.

El mètode Maurer tracta d'aprendre aquestes 1000 paraules durant 20 setmanes, estudiant 50 paraules per setmana.

No és necessària la presència en una escola d'idiomes, ja que s'estudia a casa amb 20 petits llibrets i 10 CD's

Vaughan's method

Fundador: Richard Vaughan

El mètode Vaughan està format per diverses modalitats, però totes es basen en un llibret de traduccions en el qual hi ha una llista de frases típiques angleses que l'alumne ha de repetir fins arribar a dominar-les. La majoria de modalitats s'estudien a casa, però també és possible trobar una modalitat amb classes presencials.

Pimsleur's method

Fundador: Dr. Paul Pimsleur

El creador d'aquest sistema d'aprenentatge va centrar els seus esforços en trobar respostes a la facilitat que tenen els nens petits en aprendre el seu primer idioma, per tal d'aplicar tota la informació trobada en un mètode que permeti a la gent aprendre a parlar una llengua en un temps rècord. Aquests estudis van revelar que la memòria té una importància fonamental a l'hora d'aprendre a parlar, i per aquest motiu, el mètode Pimsleur gira al voltant d'aquesta facultat.

En aquestes lliçons l'objectiu és que els alumnes parlin durant la gran part del temps, escoltant, repetint i traduint, a través de conversacions que busquen reforçar l'efectivitat, amb vocabulari que s'ha estudiat durant la classe.

En el mètode Pimsleur no hi ha llibres ni exercicis de gramàtica, de manera que podem esbrinar que no s'aprèn a llegir ni escriure. Per l'altra banda, no cal aprendre res de memòria, ja que els alumnes memoritzen les coses sense assabentar-se.

Assimil's method

Fundador: Alphonse Chérel

La companyia Assimil ens assegura que amb aquest sistema d'aprenentatge podrem obtenir el nivell B2 en un temps màxim de 10 mesos. Si això és veritat, com ho fan?

Segons el mètode creat per Alphonse Chérel, practicant mitja hora diària es poden assolir uns grans nivells de comprensió auditiva, lectora, *writing* i *listening*, però també hem de tenir en compte que cal ser una persona constant i amb molta força de voluntat.

Assimil divideix el període d'aprenentatge en dues fases; passiva i activa.

La fase passiva es basa a familiaritzar-nos amb l'idioma a partir de gravacions amb diàlegs que apareixen plasmades en el llibre. Primer les llegim alhora que les escoltem i després mirem la seva traducció.

Per la seva banda, la fase activa tracta de practicar tot el que ha sigut après, amb lliçons actives d'exercicis continus.

Linguaría's method

3 mesos. 90 dies. Segons la companyia creadora del mètode Linguaría, aquest és el temps que necessitem per aprendre a parlar anglès.

Si vols adquirir un ampli coneixement de la llengua anglesa o parlar aquest idioma amb molta fluïdesa, aquest no és el teu mètode, però si necessites unes nocions bàsiques per aprendre a parlar anglès, potser aquesta opció és una de les més adequades.

Aquest sistema d'aprenentatge comença amb audicions de frases curtes que hem de repetir. A mesura que passin els dies les frases seran més llargues i elaborades.

Rossetta Stone's method

Aquest mètode es basa en un programa (software) que es basa a relacionar sons, textos i imatges en un primer instant, i que es va desenvolupant en altres activitats.

Un dels seus avantatges és el fet que es pot considerar una manera entretinguda d'aprendre, contrastant amb els mètodes que exigeixen l'assistència a una acadèmia o uns altres que es basen en llibres d'una gran llargada. Aquest programa està compost per tres nivells:

1. 92 lliçons dividides en 8 unitats.
2. 118 lliçons dividides en 11 unitats.
3. 102 lliçons dividides en 11 unitats.

A més, cada lliçó està dividida en diferents apartats, marcats amb les lletres A, B, C, D i E. També hi ha una eina de reconeixement de veu que ens ajuda a practicar i perfeccionar la pronunciació. Per a un coneixement més profund d'aquest sistema d'aprenentatge, es pot provar una demostració que ens introdueix breument en context. Aquesta demo es troba en la seva pàgina oficial www.rosettastone.es.

Per sintetitzar tot ho explicat sobre els diferents mètodes d'aprenentatge d'una llengua estrangera, es col·locarà una taula amb les semblances i diferències entre ells.

	Presència		Professor/Guia		Activitats			Material	
	Acadèmia	Domicili	Sí	No	Escrites	Orals	Audiovisuals	Llibres	CDs
M. Callan	X		X		X	X		X	
M. Maurer		X						X	X
M. Vaughan	X	X	X		X	X		X	X
M. Pimsleur		X		X		X			X
M. Assimil		X		X	X	X		X	X
M. Linguaria		X	X						X
M. Rosetta Stone		X		X		X	X		X

6.1.2 Comparing English schools

Aquests mètodes no acostumen a tenir acadèmies pròpies, sinó que són les acadèmies particulars les que els adopten i els utilitzen per ensenyar als seus alumnes.

A través de la xarxa es va fer una selecció aleatòria de diferents acadèmies d'anglès i es van comparar les seves característiques. Les acadèmies seleccionades van resultar ser les següents:

- Acadèmia American language (Madrid)
- Acadèmia Canterbury (Madrid)
- Acadèmia CBCE (Oviedo)
- Acadèmia English Tower (València)
- Acadèmia Euroidiomas (Vitoria)
- Acadèmia Little Monk (Gran Canària)
- Acadèmia Manzanares (Ciudad Real)
- Acadèmia Number 16 (Saragossa)
- Acadèmia Oxford House (Barcelona)
- Langool Academy (Málaga)

Amb l'estudi de les seves pàgines webs s'extreu el següent buidatge:

- El 70% de les acadèmies té **professors nadius** entre el seu *staff* educatiu, però algunes no acaben d'aclarir si ho són tots, ja que hi ha la possibilitat que alguns d'aquests professors siguin catalans llicenciats en filologia anglesa.
- Menys de la meitat dels portals web expliquen amb claredat la **metodologia** que segueixen, i cal considerar-lo un factor molt important, ja que pot decantar la tria d'una acadèmia o d'una altra.
- Només una de les deu acadèmies estudiades ha adoptat un mètode **reconegut internacionalment** com a tipologia d'ensenyament. Això no vol dir que sigui positiu o negatiu, sinó que destaca el fet que aquestes acadèmies no es fixin en els "estàndards" per decidir la seva metodologia. Els cursos d'anglès de l'escola d'idiomes Number 16 de Saragossa són els únics que es basen en un mètode d'aquests, "Speak Your Mind".
- De les 10 acadèmies estudiades, 8 basen els seus ensenyaments en la **comunicació oral**. Les escoles d'idiomes acostumen a fomentar les conversacions entre estudiants i professors, i aquesta dada ho afirma.

6.1.3 National and international exams

El que acostuma a ser freqüent a la gran majoria d'acadèmies o d'escoles d'idiomes són els cursos de preparació per a proves de nivell, que en gairebé la seva total acostuma a ser el First Certificate Exam.

A continuació es farà una anàlisi d'aquest i tots els altres exàmens a escala nacional i internacional que serveixen per **avaluar i comprovar** el nivell d'anglès que un té, encara que hi ha una gran varietat de formes per avaluar-ho.

- **PAU**

Per posar-nos en context, cal dir que els exàmens de les PAU són “unes proves que tenen com a objectiu valorar la maduresa acadèmica, els coneixements i les competències adquirides en el batxillerat”.

Aquests exàmens es fan al llarg de tres dies consecutius de forma simultània en tot el territori, i cada estudiant s'examina de cinc matèries de la fase general i un màxim de tres matèries de la fase específica.

Si ens centrem en l'examen que ens interessa, el de llengua anglesa, s'ha de dir que la seva composició és la que es mostra a continuació:

Parts de l'examen	Duració	Valor
Comprensió d'un text oral	30 minuts	20 % de la nota
Comprensió escrita	60 minuts	40 % de la nota
Expressió escrita		40 % de la nota

En la primera part, la comprensió d'un text oral, s'utilitza un text per a efectuar vuit preguntes d'opció múltiple, és a dir, *a*, *b*, *c* o *d*.

La part de la comprensió escrita consisteix en una activitat a través d'un text escrit en llenguatge estàndard, on al final d'aquests apareixen unes altres preguntes d'opció múltiple.

L'últim terç en el qual es divideixen aquests 90 minuts forma part de l'expressió escrita, temps en el qual s'ha d'escriure una redacció personal sobre un text relacionat amb l'exercici de comprensió escrita.

- **PISA**

Les proves PISA (Programme for International Students Assessment) avaluen el rendiment dels alumnes de 15 anys en competència matemàtica i competència comunicativa lingüística. Aquest estudi s'efectua cada tres anys i ofereix “informació

sobre l'evolució dels resultats dels sistemes educatius i del rendiment escolar individual en les matèries avaluades”.

Aquest estudi, promogut per l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) compta amb la participació de tots els països membres, seguint l'objectiu de saber si els alumnes tenen les competències necessàries per a una participació plena en la societat del saber.

La prova de competència lingüística anglesa s'estructura de la següent manera:

- Dos textos orals amb preguntes d'opció tancada
- Dos textos escrits de tipologia diversa amb preguntes de resposta tancada
- Dues redaccions breus.

- **Proves del Departament d'Ensenyament**

La Generalitat de Catalunya també organitza proves per a l'obtenció del certificat de nivell intermedi i avançat en llengua anglesa, organitzats d'una forma semblant al First Certificate, exposat més endavant:

1. Comprensió lectora. Preguntes d'opció múltiple, veritat-fals i de relació.
2. Comprensió oral. Diversos textos seguits de preguntes d'opció múltiple i de veritat-fals.
3. Ús de la llengua. Diversos textos per completar amb opcions múltiples.
4. Expressió i interacció escrita.
 - Part 1: Escriure una carta o correu electrònic.
 - Part 2: Escriure un text narratiu a partir d'unes paraules inicials.
5. Expressió i interacció oral (individual).
 - Part 1: Intercanvi de preguntes per comparar imatges.
 - Part 2: Explicar el contingut d'un text de 50 a 70 paraules i intercanviar opinions sobre el tema que es planteja en el text.
 - Part 3: Intercanvi de preguntes a partir de diversos enunciats.

- **Cambridge exams (FCE)**

El First Certificate in English és un títol promogut per la Universitat de Cambridge que acredita a la persona que aprova aquest examen un nivell d'anglès intermedi alt (*Upper-Intermediate*) que pot utilitzar de forma oral o escrita amb finalitats laborals o educatives, i és un diploma vàlid de per vida.

Composició:

Reading (30 preguntes).

Part 1: Respostes d'opció múltiple.

Part 2: Escollir quina de les frases ha d'omplir els buits del text.

Part 3: Triar quin dels paràgrafs conté la informació donada pels enunciats.

Writing

Part 1: Utilitzar la informació per escriure una carta o email.

Part 2: Escriure un text a partir de la informació donada. Les opcions per triar són una carta, una història, un informe, un article i una redacció (escollir només una).

Use of English (42 preguntes)

Part 1: Triar una paraula (dins de quatre opcions) per omplir els espais en blanc.

Part 2: Omplir els buits del text amb paraules d'opció oberta.

Part 3: Derivar les paraules que ens donen per aconseguir la coherència necessària.

Part 4: Reconstruir una frase amb una paraula donada de tal manera que tingui el mateix significat que l'exemple.

Listening (30 preguntes)

Part 1: Diverses narracions amb les seves preguntes d'opció múltiple.

Part 2: Frases per completar a partir de ho escoltat en les narracions.

Part 3: Relació de diversos enunciats amb la persona que ho diu.

Part 4: Una única narració llarga amb preguntes d'opció múltiple.

Speaking (per parelles)

Part 1: Part introductòria en la qual l'examinador formula preguntes sobre la vida a les persones que s'examinen

Part 2: L'examinador ensenya dues fotos i demana a un dels membres de la parella que les comenti. Per acabar, formula una pregunta a l'altre membre relacionada amb el tòpic escollit.

Part 3: L'interlocutor anima la parella a parlar sobre un tòpic en concret, exemplificades amb diverses fotos.

Part 4: Preguntes relacionades amb el mateix tema però aquesta vegada amb una resposta més oberta, que permeten a les persones expressar-se àmpliament.

Els altres exàmens de la família dels Cambridge Exams tenen una estructura força similar. Són el Cambridge English: Preliminary (PET), que és d'un nivell inferior, i els Cambridge

English: Advanced (CAE) i Cambridge English: Proficiency (CPE), que són de nivell superior.

També hi ha diferents tipus de proves avaluables per la xarxa que al acabar, t'indiquen la teva nota i el nivell d'anglès que s'adequa a aquest resultat (veure exemple mostrat en la imatge d'aquesta pàgina), encara que no es pot considerar molt precís per culpa de la falta d'exercicis de diferents àmbits. Aquests tests on-line acostumen a estar format únicament per activitats de gramàtica i vocabulari, encara que també és possible trobar proves amb petits *listenings*.

¡Has finalizado la prueba!
Resultado: 24 puntos sobre 25.
Nivel: C2 del Marco Común Europeo de Referencia para las Lenguas (MCER).
[Guía de niveles »](#)

11 Exemple prova. Font desconeguda

A més, moltes universitats ofereixen gratuïtament als seus alumnes proves de nivell d'anglès (a més d'altres idiomes) per tal que puguin conèixer el seu nivell d'aquestes llengües. En el cas de la prova que organitza la Universitat Autònoma de Barcelona, està basada en dos exercicis; el primer tracta de completar quatre textos curts que tenen 25 paraules a les quals falten lletres, mentre que el segon consta d'una sèrie de preguntes d'opció múltiple per avaluar els coneixements de gramàtica, vocabulari i ús de la llengua.

6.1.3.1 The real value of them

Fins aquest moment s'han explicat un gran volum de proves nacionals i internacionals les quals, al aprovar-les satisfactòriament, adjudiquen que tens un nivell determinat de la llengua. Tanmateix, molta gent s'obsessiona amb obtenir aquestes acreditacions sense saber ben bé la seva **utilitat** o el **valor** que poden tenir en la seva vida.

Jo no tinc una resposta a aquesta qüestió, però el que puc fer és comparar el resultat de la pregunta relacionada amb aquestes titulacions dins de l'enquesta de l'apartat 6.6 duta a terme en aquest treball i l'opinió de la directora d'estudis d'Inlingua Mataró, la Katja Lietske, a la qual se li va fer una entrevista⁸ un parell de mesos enrere.

De les més de 180 persones que van respondre a la pregunta, la gran majoria (81%) diu que obtenir un títol del tipus FCE no suposaria el final dels seus estudis anglesos, sinó que continuarien aprenent fins dominar la llengua al cent per cent.

Per l'altra banda, la directora de l'acadèmia d'anglès a Mataró contrasta aquesta dada amb la seva opinió:

⁸ANNEX II. INLINGUA'S DIRECTOR OF STUDIES INTERVIEW

“I'm sure there are some who have an interest in the language because they like languages, but most of them know that they need this degree. It's not about if they want it or not. If they want to go to university that is what they need to have.”

Segurament té tota la raó, ja que des de fa un parell d'anys, un nivell mínim d'anglès ha esdevingut un aspecte **obligatori** a l'hora de cursar qualsevol carrera a la universitat. A partir del curs 2014-2015 tots els universitaris han hagut d'aprovar un examen de nivell mitjà d'anglès, italià, francès o alemany per obtenir el títol de final de carrera. El gran avantatge de tenir un certificat acreditatiu de coneixement d'idiomes és que **convalida** amb aquesta prova, i si un té un títol que assegura que l'alumne té un nivell mitjà d'aquesta llengua, no caldrà fer la prova que promociona la universitat.

Però, a més d'això, aquests títols són una eina que demostren que clarament tens un nivell determinat? O són simplement una orientació?

És difícil trobar algú que afirmi que un aprenent que aprovi una prova de nivell B2 tingui aquest nivell en tots els aspectes de la llengua, ja que és extremadament difícil examinar a una persona del gran volum de competències que hi ha en una llengua.

6.2 Tips to learn English on your own

A l'hora d'aprendre una llengua estrangera sempre hi ha diverses formes de fer-ho. Molta gent, com que no veu una altra opció, aposta per apuntar-se a una acadèmia amb l'esperança d'aconseguir tot ho necessari per poder comunicar-se amb la llengua desitjada, que acostuma a ser una bona capacitat de comprensió (oral i escrita), i expressions orals i escrites fluides. Sense dubte, les acadèmies tenen molts punts a favor, com poder gaudir d'un professor natiu (en la majoria dels casos) o la preparació per els exàmens que et permeten obtenir un títol.

En canvi, sempre hi ha persones que busquen **alternatives** per aprendre una llengua sense haver de gastar els diners que calen per apuntar-se a una acadèmia. Aquestes persones cerquen les tècniques d'aprenentatge més adequades per a cada individu, cosa que les acadèmies no poden dur a terme, ja que els mètodes emprats en la funció d'aprenentatge no s'adapten a cada alumne, **són fixos**.

Per aquest motiu, els defensors d'un aprenentatge fora de les acadèmies recolzen el fet que sigui una forma d'aprenentatge més **eficient**, ja que fer les coses per propi interès en comptes de per obligació (anar a l'acadèmia és una obligació per a molts nois i noies) provoca avançar més en menys temps.

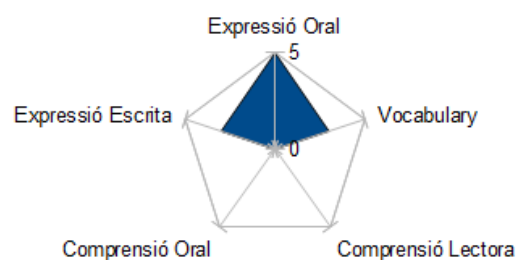
Els consells que fan servir o *tips*, com diuen els anglesos, són força populars, i no acostumen a tenir cap estudi darrere seu que aprovi la seva efectivitat, però de vegades provenen de fonts rigoroses, com poden ser periòdics amb una certa credibilitat, i llavors t'animen a seguir els passos indicats.

A continuació mostraré una llista amb els consells principals que apareixen a la xarxa i la seva influència en l'aprenentatge d'una llengua, a partir d'una opinió subjectiva:

- No tenir por de fer errades.

Seguir aquest consell és essencial, ja que cometre errors és vital per a un bon aprenentatge. Si una persona no fa cap errada, mai aprendrà què està bé i què està malament. Aquest és un dels motius més habituals d'abandonament, ja que els estudiants no volen sortir de la seva "zona segura".

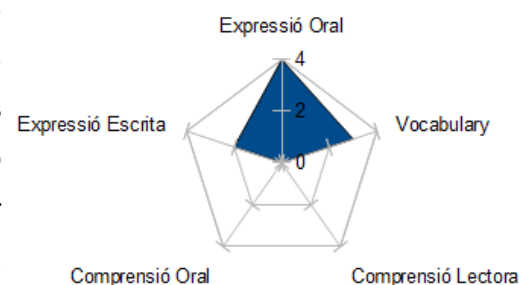
Influència: Expressió oral, Vocabulari, Expressió escrita.

- Donar menys importància a la gramàtica

Segons molts lingüistes, el més important per parlar és buscar accions (verbs) i objectes (noms). Amb aquestes dues partícules un ja sap què vol dir, i després es completa la frase amb adverbis, conjuncions... Amb això es defensa que la gramàtica és d'ús intuïtiu. Perfeccionar la gramàtica impossibilita una bona fluïdesa, ja que tota l'estona s'estaria preguntant si l'estructura triada ha sigut la correcta.

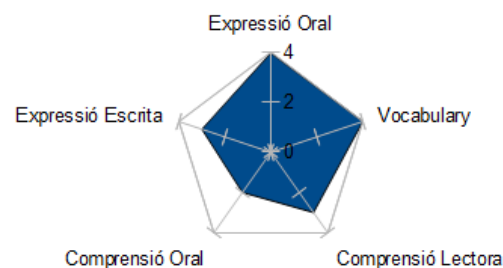
Influència: Expressió Oral, Vocabulari.

- Aprendre les frases fetes

És impossible aprendre totes les frases fetes d'un idioma que no és el propi, però la utilització d'aquestes diferencia un simple aprenent d'un bon aprenent. Si una persona troba un *idiom* que li agrada, el més adequat és que busqui situacions en el que es pugui utilitzar, i això obre la porta a una altra manera d'expressar-se.

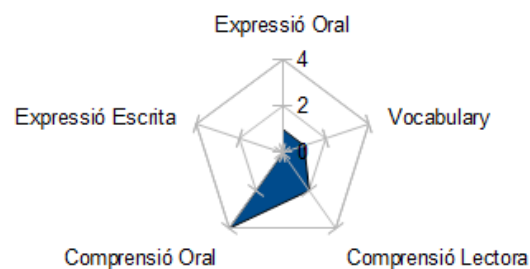
Influència: Expressió Oral, Expressió Escrita, Comprensió Lectora, Comprensió Oral.

- Aprendre les contraccions

Els anglesos, igual que cadascú amb la seva llengua, utilitzen constantment contraccions per tal d'agilitzar la conversació. Quan parlen amb estrangers, acostumen a deixar d'utilitzar-les, però moltes vegades un no entén una conversa entre dos nadius perquè utilitzen contraccions constantment.

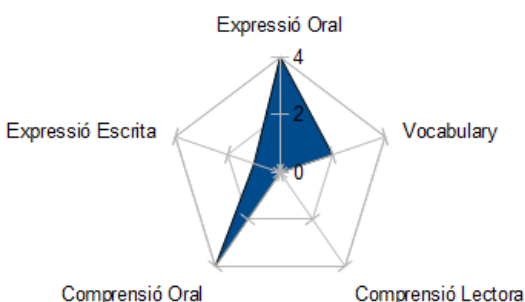
Influència: Comprensió Oral.

- Acordar amb un amic per parlar només en anglès

És un repte difícil, però si es deixen les ximpleries enrere, pot ser una gran forma d'estar constantment parlant anglès.

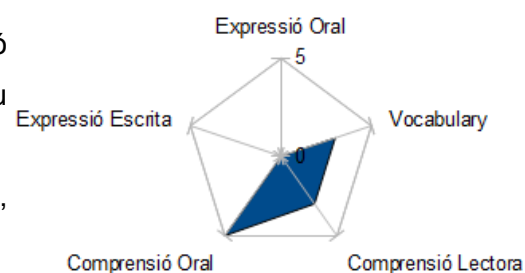
Influència: Comprensió Oral, Expressió Oral, Vocabulària

- Aprendre cançons

Escoltar, entendre i després repetir la lletra d'una cançó ajuda a dominar el seu vocabulari, amb l'objectiu d'utilitzar-lo en alguna futura ocasió.

Influència: Comprensió Oral, Comprensió Lectora, Vocabulària.

- Llegir articles en anglès

Donar una ullada a diaris en anglès o revistes *online* en aquesta mateixa llengua ajuda a desenvolupar diverses capacitats lingüístiques. És probable que un no entengui pràcticament res la primera vegada, però la constància farà que aquests coneixements vagin augmentant.

Influència: Comprensió Lectora, Vocabulària.

- Sintonitzar una cadena de ràdio o un canal de televisió en la llengua desitjada

Com l'anterior cas, és un consell en el qual s'aconsegueix tenir èxit si hi ha una constància darrere, ja que cada vegada un s'adapta millor a com sona el llenguatge i acaba dominant-lo.

Influència: Comprensió Oral, Vocabulària, Comprensió Lectora.

6.3 Travelling abroad

L'última de les opcions per aprendre una llengua estrangera és dur a terme un curs d'idiomes en el país originari d'aquesta llengua o en qualsevol altre que l'idioma desitjat hi sigui present. Les avantatges d'aquesta alternativa són importants, però també hi ha aspectes que poden propiciar el fet de fer una passa enrere en la decisió. Aquests cursos acostumen a fer-se durant l'estiu, època en la qual la majoria d'estudiants estan de vacances, i sovint van **relacionats amb activitats esportives i excursions**, cosa que els fa més atractius a ulls dels pares que volen enviar als seus fills.

El punt positiu més destacable és l'avantatge de **la immersió lingüística total**, ja que es conviu 24 hores al dia amb la llengua que s'està aprenent. A més, fora de l'aspecte lingüístic, es produeix una immersió cultural en la qual l'estudiant s'enriqueix dels costums i la cultura del país, per tal de tenir una altra perspectiva del teu propi Estat. Un altre punt de vista positiu és la maduresa que s'adquireix en un viatge d'aquest tipus, a causa de la necessitat de desenvolupar-se en un entorn desconegut, i provoca una independència a l'hora de prendre decisions en diferents circumstàncies.

Fins aquí tots els aspectes són positius però està clar que el preu d'aquests cursos impedeixen a moltes famílies gaudir d'aquesta oportunitat.

12 Nova York. Font: www.tripadvisor.com

Com és obvi, una major estada en el país desitjat provocarà un major aprenentatge de la llengua parlada, i per això s'ha elaborat

una taula comparant les **competències** que es desenvolupen en un període d'una setmana i en un mes, però cal dir que això varia segons la predisposició a aprendre de cada persona.

	1 setmana	1 mes
Pèrdua de la por	X	X
Augment fluïdesa	X	X
Millor accent	X	X
Coneixement noves expressions	X	X
Aprofundiment vocabulari i gramàtica		X
Coneixement societat i cultura		X

6.4 My own experience

6.4.1 Callan method

Com ja s'ha dit en la introducció, durant un curs sencer vaig estar apuntat en una acadèmia de llengua anglesa per tal d'intentar augmentar el meu nivell.

En concret es tracta de la Liberty School Mataró que es basa en el mètode Callan, el qual està explicat en la pàgina 21. Com també s'ha esmentat abans, jo no tenia cap informació sobre aquest mètode d'ensenyament abans d'assistir a una classe per primera vegada. Aquesta primera lliçó i segurament un parell més van ser força confuses, tot i que de mica en mica vaig anar adaptant-me. Els grups eren molt reduïts, i el meu segurament més del compte, ja que mai vam arribar a superar els 4 alumnes en una classe. Els primers dies, la resta de companys em miraven amb cares estranyes quan mirava el llibre, i més endavant vaig adonar-me que estar atent al llibre en comptes de prestar atenció al que deia el professor era un error, ja que et podia preguntar qualsevol cosa en qualsevol moment i ja estaves perdut. Els llibres no eren molt utilitzats, però les traduccions del final t'oferien una informació força important per comprendre el que estaves dient.

No puc comparar aquesta acadèmia amb una altra, ja que no he estat en cap més, però estic segur que aquesta experiència m'ha ajudat molt en el desenvolupament de l'*speaking*, perquè vaig aconseguir donar respostes en anglès sense haver hagut de traduir-les mentalment, per exemple.

6.4.2 Learning at home

Encara que no en fos força conscient, a més de l'acadèmia i a l'escola, estava en contacte amb l'anglès durant el temps que passava a casa, i això també va ajudar en el meu aprenentatge de la llengua. Un dia vaig assabentar-me que pràcticament el 50% de la gent que segueixo a Twitter escriu en una llengua que no és la meua, i des de llavors vaig creure que aquesta era una eina que em podia enriquir de més vocabulari i expressions. A més, acostumo a escoltar molta música al llarg del dia, i segurament el 100% d'aquesta és en anglès. Per últim, aquest estiu m'he mirat una sèrie (6 temporades de més de 12 capítols cadascuna) íntegrament en anglès, i no tinc cap dubte en afirmar que al llarg de la visualització he adquirit nocions de pronunciació i manera d'expressar-se.

6.4.3 My trips abroad

A principis d'agost vaig dur a terme el tercer i últim mètode que em faltava per copsar les possibles formes d'aprendre una llengua (acadèmia, aprendre a casa, viatjar). Es podria dir que aquest viatge es va efectuar a causa del tema del meu treball, però tampoc considero incorrecte afirmar que el meu treball de recerca és aquest pel viatge que vaig fer.

Aquesta experiència va tractar d'un petit curs d'estiu als afores de Londres on ens vam reunir gent de tot el món amb un objectiu comú; seguir aprenent. Rússia, Brasil, Azerbaidjan, Kazakhstan, Aràbia Saudí... tots teníem la mateixa inquietud.

Aquest va suposar-me un gran repte, ja que gràcies a l'absència de parlants catalans o castellans comportava l'adopció de l'anglès com a única eina per a comunicar-me durant més de 10 dies. Això, per una altra banda, tenia aspectes positius, ja que la immersió lingüística va ser total i va esdevenir un gran avenç en els meus estudis d'aquesta llengua. Passàvem les 24 hores del dia en un (gran) recinte en mig del bosc, però

13 Chalfont map. Font: www.skola.co.uk

no va suposar una càrrega d'avorriment, ja que les activitats eren contínues i no hi havia temps per la desgana, com es pot veure en l'horari següent:

08:00:00	Esmorzar
09:00:00	Començament de classes
10:30:00	Break per descansar i menjar
11:00:00	Segon torn de classes
12:30:00	Hora de menjar
14:00:00	Activitats de tarda*
17:00:00	Temps per dutxar-se i descansar
18:00:00	Hora de dinar
19:00:00	Activitats de vespre**
20:45:00	Entrada a l'habitació

*Després de menjar, cada dia es feien activitats per desconnectar una mica dels estudis, però sempre de deixar de banda l'anglès. Les activitats eren aquestes:

- Horseriding
- Football
- Tennis
- Art
- Music
- Dance
- Multi-activities
- Kayaking

No cal dir que encara que siguin estones d'oci, l'aprenentatge hi seguia estant present, ja que els alumnes i els professors estàvem en constant comunicació.

**Després de sopar, i per fer temps abans d'anar a les habitacions, els monitors muntaven unes activitats força entretingudes, amb una gran varietat de temàtiques diferents, sempre fomentant l'ús de la llengua. Algunes d'aquestes activitats eren esports on ens havíem de comunicar correctament per tal de guanyar, com per exemple el *dodgeball*, que és el joc de matar, o el joc de capturar la bandera. Per altra banda, també hi havien activitats més relaxades, com veure una pel·lícula (en anglès sense subtítols), fer una foguera o simplement apostar en carreres de cavalls de ficció (*racing night*).

6.4.3.1 Their method

Si ens centrem en les classes a les quals vaig assistir, cal dir que no eren gaire diferents de les que es fan a l'institut, però més endavant caldrà remarcar uns quants aspectes que les diferencien.

El segon dia de la meva estada ens van fer un test molt llarg, aprofundint al màxim en totes les competències de la llengua anglesa, per comprovar el nostre nivell, ja que segons la nota d'aquesta prova ens col·locarien en una classe o una altra, amb gent de nivell semblant al nostre.

Aquestes classes eren de grups reduïts, per permetre al professor exprémer al màxim cada alumne. Les taules formaven un cercle, on enmig hi havia pantalles que els professors utilitzaven per a ensenyar les seves presentacions o algun recurs per explicar la teoria d'aquell dia, cosa poc comuna en les escoles del nostre país.

La teoria s'organitzava d'una forma en què cada setmana s'escollia un tema, que era explicat i treballat al llarg d'aquells dies.

Cada setmana es feien dues excursions, que també estaven relacionades amb aquest tema. Per exemple, la primera setmana, el tema o tòpic era *Healthy Lifestyles*, i vam estudiar els diferents tipus de malalties, cures, exemple de vida saludable... Aquell divendres vam anar a Wembley, que és un estadi de futbol, i el diumenge a l'*Olympic Stadium Tour* on vam veure les instal·lacions dels Jocs Olímpics que van tenir lloc a Londres l'any 2012. La següent setmana es va basar en la literatura, i vam estudiar a Shakespeare a fons. Les excursions van ser al *The Globe Theatre* i a Stratford-upon-Avon, que estan molt relacionades amb l'escriptor anglès.

15 Wembley. Font pròpia

14 Olympic Stadium. Font pròpia

6.4.3.2 What have I learnt?

Amb aquesta gratificant experiència vaig aprendre que no només som nosaltres els que considerem l'anglès com la llengua vehicular i més important, sinó que la resta del món també ho pensa, ja que russos, brasilers, àrabs... viatgen milers de quilòmetres per aprendre més a fons aquesta llengua. També m'ha servit per a donar-me compte que el meu nivell és força elevat, cosa que dubtava abans. Aprendre a comunicar-me sense haver de traduir-ho tot, mentalment, mantenir una conversació amb fluïdesa i rapidesa, reaccionar ràpid quan et fan una pregunta... Tot això ho vaig perfeccionar allà, i estic força orgullós amb els resultats obtinguts.

Pel que fa a material per al meu treball, tot això m'ha fet constatar que dependentment de quina sigui la llengua materna, la pronunciació anglesa serà més acurada o no. En el cas dels catalans o espanyols, la pronunciació és molt diferent, i estem en desavantatge respecte dels russos, per exemple.

6.4.3.3 Second trip

A principis de desembre, els meus pares i jo vam anar a Anglaterra a fer una visita a la meva germana, que hi resideix allà. Amb el treball pràcticament acabat, vaig aprofitar aquesta escapada per acabar de perfilar els punts que creia que podia aprofitar al màxim abans de la data límit.

El meu objectiu va ser fixar-me quan apareixia l'anglès pel meu davant, i al ser a Anglaterra, òbviament, hi seria molt present durant tot el dia.

Des del "Nothing to declare" de l'arribada a l'aeroport fins al "Thank you for your visit" de la sortida tot va passar a estar escrit o parlat en anglès. La immersió lingüística era total, cosa que va afavorir que tornés amb uns quants conceptes més de la llengua anglesa.

Aquest viatge, que va ser de tipus *leisure* (oci) em va permetre aprendre de la cultura local, i ja sigui pel món del futbol, dels *pafs* o del clima de la zona vaig poder adquirir nou vocabulari.

6.5 The test

Després de l'anàlisi de les diferents vies d'aprenentatge d'una llengua estrangera va arribar l'hora d'elaborar una prova per tal de construir una recomanació personalitzada, i es va decidir fer-ho a partir d'un test que, segons el tipus de resposta, t'aconselli una forma d'aprenentatge o una altra. Es va optar per deixar de banda les preguntes tipus: "prefereixes anar a una acadèmia o fer un viatge?" i es va decidir formular preguntes més indirectes però que arribessin a la mateixa conclusió.

Et veus capaç d'anar 2 o 3 dies per setmana a una acadèmia d'anglès?

- a) Sí, m'agradaria tenir l'obligació d'anar-hi
- b) Ho faria però sense ganes
- c) No! Ja tinc suficient amb els horaris de l'escola.

T'atreviries a viatjar pel teu compte a un país estranger sense dominar l'idioma que es parla?

- a) No perquè ho passaria molt malament sense cap persona amb la qual poder parlar en la meua llengua materna
- b) M'encantaria. Em faria una persona més madura i aprendria la llengua parlada allà.
- c) Ho faria, però el menys important allà seria aprendre idiomes. Només m'importaria conèixer nois i noies d'altres països.

Quin és l'aspecte d'una llengua que no coneixes que més t'agradaria aprendre?

- a) Escriure i llegir
- b) Parlar
- c) Entendre

Creus que és possible aprendre anglès a casa?

- a) No, no hi ha res com l'aprenentatge a l'escola i a les acadèmies.
- b) És difícil, però potser aprens inconscientment a través de les pel·lícules que veus o la música que escoltes
- c) Sí, i segur que aprens més que a l'escola, ja que ho fas de la manera que a tu t'agrada.

Prefereixes aprendre anglès amb companys al teu costat que estan en la mateixa situació que tu?

- a) Sí, progressaríem més ràpidament, ja que ens ajudaríem entre nosaltres.
- b) Estaria bé aprendre amb altres persones, però això no vol dir que sigui més beneficiós.
- c) Prefereixo aprendre pel meu compte

Majoria respostes a)

Ets una persona aplicada i social, ja que t'agrada treballar en grup. Considerant que no t'importaria anar diversos cops per setmana a una acadèmia, el mètode d'aprenentatge més adient per tu seria anar a una acadèmia (si no hi vas actualment). El mètode Callan i el mètode Vaughan són reconeguts internacionalment per la seva efectivitat, i si trobes una acadèmia propera que utilitzi un d'aquests sistemes d'aprenentatge t'ajudaria molt.

Majoria respostes b)

Valores la possibilitat d'aprendre algun aspecte de la vida sense ser-ne conscients, i aprofitaries el màxim l'oportunitat de viatjar a l'estranger per continuar el teu procés d'aprenentatge. Per això ho més coherent és que provis aquesta experiència d'anar sola o acompanyada d'altres companys, però sempre evitant parlar amb la llengua que t'és més còmoda. Un últim consell és que no viatgis a ciutats molt grans, ja que hi ha més possibilitats de trobar-te persones que parlin la mateixa llengua que tu i dificultin la immersió lingüística.

Majoria respostes c)

La disciplina a l'hora d'aprendre no és del teu gust, i no t'importaria que la classe sigui tota per tu, ja que no necessites als teus companys. Per això és important que segueixis veient pel·lícules i escoltant cançons en la llengua que vols aprendre, però també seria de gran valor que intentessis seguir amb el teu aprenentatge amb els mètodes següents, els quals estan destinats a una única persona i no a un grup:

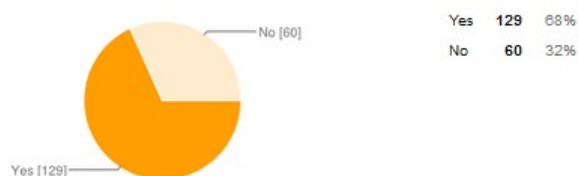
- Mètode Maurer
- Mètode Assimil
- Mètode Lingua
- Mètode Rosetta Stone

6.6 Survey analysis

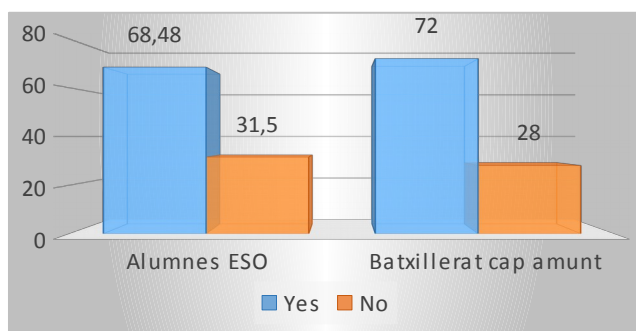
A partir dels primers dies d'octubre, a les classes de 4t d'ESO i Batxillerat es va passar l'enquesta⁹ del meu treball, que estava enfocada en el punt 6 (the three possible ways to learn a language) d'aquest treball, però més centrat en la secció d'aprendre anglès pel teu compte, ja que de les tres vies d'aprenentatge era de la que hi havia menys informació, i l'ajuda d'aquesta enquesta ajudaria a equilibrar la balança. La seva elaboració va ser costosa, i el projecte inicial va acabar mesos més tard amb un producte final diferent. Les preguntes vénen donades a partir de l'observació detinguda de les accions que pot arribar a fer un adolescent al llarg d'un dia, i els aspectes que es podrien canviar per aprofitar aquest esdeveniment per aprendre una llengua. En conclusió, 191 persones van acabar l'enquesta i aquest és l'anàlisi del resultat:

1. Intentes aprendre anglès a casa?

Aquesta pregunta, en ser la primera, era de caràcter general, sense intenció d'aprofundir massa. Aquesta va ser la conclusió:

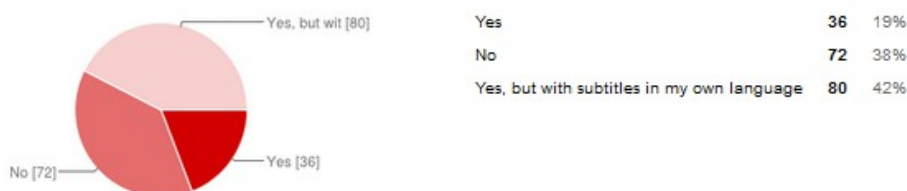
Tot i que el resultat no era gaire important, ja que del que tractava era de comprovar si aquestes dades es plasmaven correctament en les següents preguntes, cal destacar que més de dues terceres parts de la gent que va fer l'enquesta considerava que estava en el procés d'aprendre anglès a casa. Potser no amb gaire regularitat, potser amb una manca d'actitud, però sense dubte aquest resultat és remarcable.

A més, si separem aquest resultat entre els alumnes de l'ESO de l'escola (12-16 anys) i els que cursen Batxillerat o tenen una edat superior, no veiem cap diferència clara, encara que cal mencionar el fet que els "adults" intentin aprendre anglès a casa més que els que són més petits.

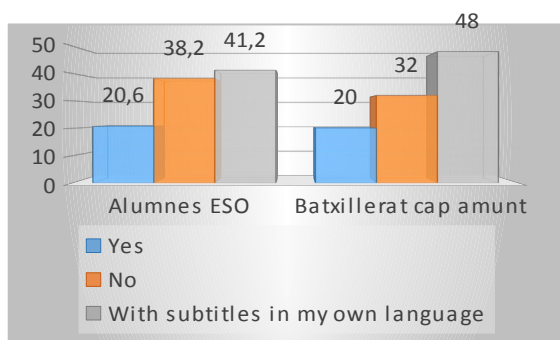
2. Mires sèries i/o pel·lícules en la seva versió original?

Per la manca de diversitat de sèries o pel·lícules locals, molta gent prefereix veure producte estranger, majoritàriament anglès, a causa de la influència de Hollywood. Aquesta gent pot considerar mirar aquestes produccions en la seva versió original o preferir l'opció còmode i canviar l'idioma a un dels que dominem. Vegem què pensen les 188 persones que van respondre aquesta pregunta:

Com es pot veure, cap de les tres opcions va arribar a tenir la majoria absoluta, però la tercera opció, “sí, però amb subtítols en la meua llengua” va ser la més triada.

En ser el punt mitjà entre les dues altres opcions era més fàcil decantar-se per aquesta, però no s'ha de treure credibilitat als resultats, perquè segurament és el mètode que s'utilitza més. Al ser en versió original, els diàlegs no estan modificats, cosa que passa en les produccions traduïdes que poden provocar una falta de coherència. Per l'altra banda, a més, hi ha el recurs dels subtítols que ajuden a entendre el que diuen en situacions en les quals les persones no natives han d'afinar massa l'orella per entendre-ho.

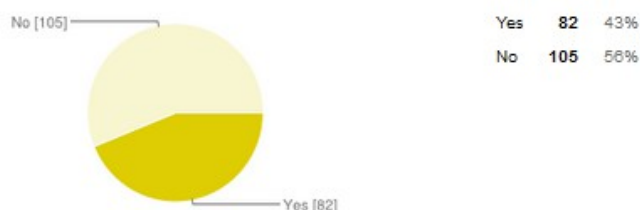

El percentatge de persones que mira les pel·lícules o sèries completament en versió original és pràcticament igual en les dues franges d'edat, però hi ha una diferència considerable entre els percentatges de “No” i “Yes, but with subtitles in my own Language”; mentre els alumnes de l'ESO veuen contingut multimèdia amb subtítols en un 41,2%, aquesta dada

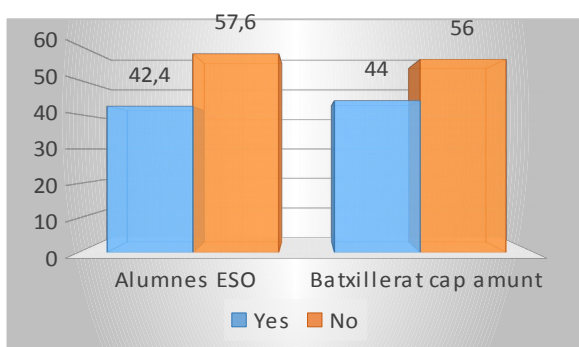
s'incrementa substancialment fins a arribar al 48% de la resta de persones que van respondre l'enquesta.

3. Practiques l'anglès amb algun amic?

Des d'un primer moment sabia que aquest no era un dels típics recursos utilitzats per aprendre una llengua pel teu compte, però volia comprovar si els alumnes de l'escola pensaven el mateix.

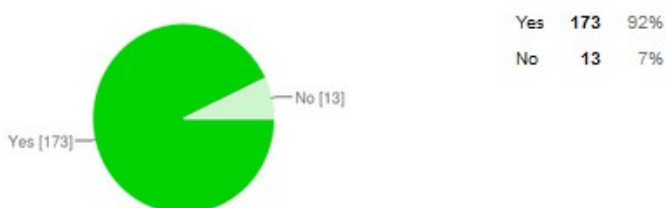
La resposta majoritària va ser la que esperava, però va sobtar-me el gran volum d'alumnes que van dir que sí que practicaven amb amics però, amb un amic d'aquí? Amb algú que va conèixer a l'estranger? No va ser possible trobar la resposta amb aquest tipus d'enquesta.

El que tampoc va ser possible va ser trobar una diferència a destacar entre els percentatges dels diversos grups, ja que els dos són força semblants.

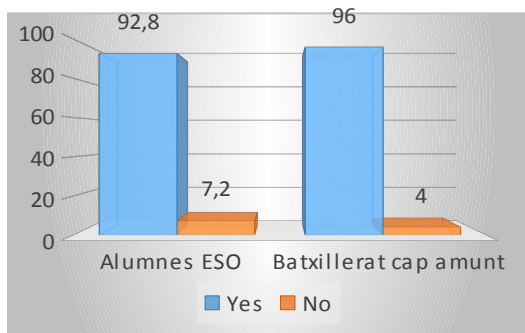
4. Escoltes o intentes aprendre cançons en anglès?

Com en el cas de la segona pregunta, la falta de producte musical produït en la nostra llengua materna, el català, o fins i tot el castellà, provoca que deixem de banda les poques cançons fetes en el nostre territori i ens decanem per escoltar aquestes peces musicals en altres idiomes, majoritàriament en anglès.

Si ens fixem, els cantants o productors més populars són de parla anglesa, i fins i tot els nostres músics locals es decanten per cantar en anglès per arribar a un públic major.

El fet de, com a mínim escoltar cançons en aquest idioma (una altra cosa ja és aprendre-les) aporta, sense que ens adonem, nocions de vocabulari i entonació, que poden ser de gran utilitat en un futur.

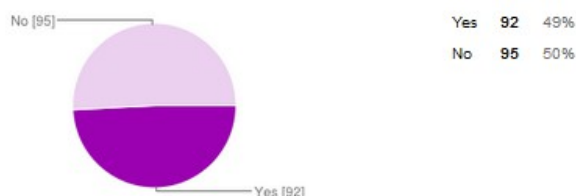

Aquí sí que es va poder trobar un contrast entre els dos grups, on es pot veure que els aprenents amb una edat superior als 16 anys utilitzen aquest recurs, cosa contrària al meu pensament inicial, que creia que els joves eren més aficionats a la música.

5. Intentes aprendre (o dominar) una nova paraula o expressió en anglès cada dia?

Coses com aquesta fomenten la constància en el procés d'aprenentatge d'un idioma, amb objectius diaris que es proposen diàriament.

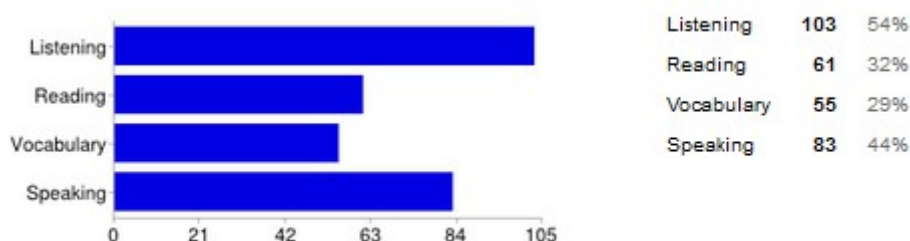
És un bon consell però, l'utilitzen els estudiants?

El resultat va ser molt igualat, cosa que impedeix fer una afirmació clara. Si van respondre "sí" honestament, cal destacar la seva capacitat de constància, ja que no és un repte fàcil d'abastar.

6. Si utilitzes aquestes tècniques, quins creus que són els àmbits que desenvolupes més?

Després de les cinc primeres preguntes de "sí" o "no", la sisena tractava de dir quins àmbits dins de l'aprenentatge d'una llengua s'estaven desenvolupant més quan s'aplicaven aquests consells. Al ser una pregunta d'opció múltiple, moltes persones van considerar que amb aquests *tips* milloraven més d'una habilitat alhora.

El fet que escoltar cançons en anglès sigui l'activitat més utilitzada pels alumnes de l'escola, consolida al *listening* com a habilitat més desenvolupada en cas que els consells exposats es diguin a terme. En segon lloc l'*speaking*, amb més de 80 que recolzen la millora d'aquest àmbit a l'hora de parlar anglès amb un amic, per exemple.

7. Quina d'aquestes tècniques t'agradaria utilitzar?

Com a complement de l'anterior, en aquesta secció es preguntava quin d'aquestes tècniques eren les més atractives, amb l'opció d'afegir lliurement un altre consell que la persona utilitza o li agradaria adoptar per al seu procés d'aprenentatge.

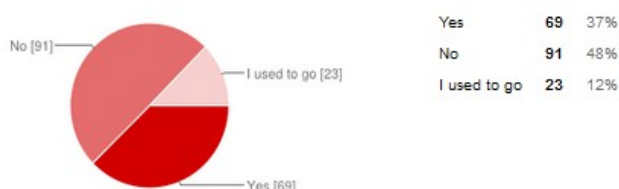

Com s'aprecia, el fet d'escoltar i aprendre cançons en anglès va ser la més triada.

El més important d'aquesta pregunta era veure què comentava la gent en l'apartat "altres". De les 15 persones, la meitat deia que els hi agradaria escoltar a persones natives parlant en anglès en la ràdio, televisió o en persona, i la resta opinava que els interessaria aprendre a força de jugar a videojocs en anglès.

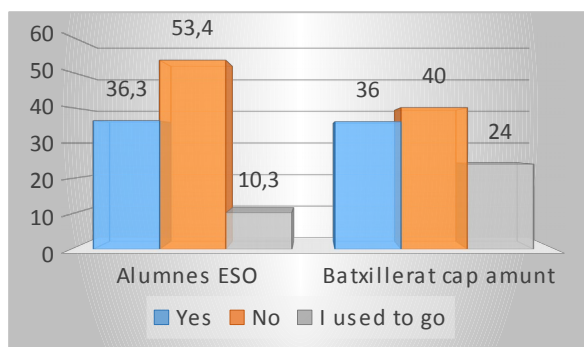
Aquí acabava la primera part del qüestionari, la qual es fonamentava en preguntes relacionades amb consells a l'hora d'aprendre una llengua estrangera a casa, i començava la segona part, composta per qüestions amb un altre enfocament.

8. Vas actualment a una acadèmia d'anglès?

Amb aquesta pregunta, aïllada de la resta, es buscava saber si el volum de gent de la generació nascuda en els últims anys del segle XX i els primers del segle XXI que estava en aquell moment en una acadèmia o havia estat anteriorment era major que el de la generació anterior, i així es va comprovar.

Les persones nascudes abans dels darrers anys de la dècada dels 90' no acostumaven a tenir la facilitat de poder apuntar-se a una escola d'idiomes per aprendre, sinó que havien de buscar-se la vida per adquirir aquests coneixements. En canvi, en el món actual la gran quantitat d'acadèmies que hi ha ens ofereixen l'opció d'aprendre anglès d'una manera no comuna fins ara, amb professors nadius.

Aquest va ser un dels resultats més destacables a l'hora de dividir les persones enquestades en dues parts, però sincerament m'ho esperava. Ara que jo formaria part del segon grup m'adono que no tornaria a anar a una acadèmia, i potser la resta pensa el mateix, o per trobar-les insuficient o per manca de temps.

9. Tens un títol d'estudis anglesos?

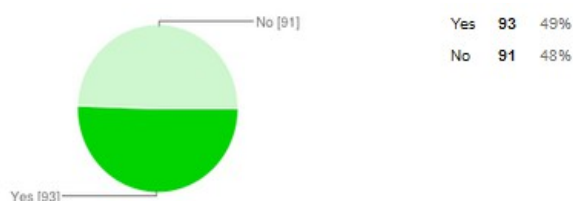
PET	25	13%
FCE	9	5%
CAE	1	1%
CPE	0	0%
No	147	78%

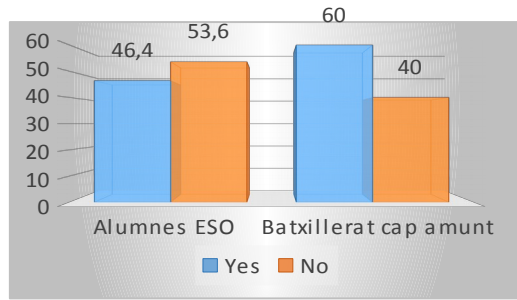
Aquesta consulta tenia una funció introductòria per l'última pregunta, que estan relacionades pel mateix tema.

Les revistes i pàgines webs estan plenes d'anuncis promocionant cursos de preparació per als exàmens que organitza Cambridge, però pel que sembla encara no tenen efecte, ja que pràcticament un 80% dels enquestats no posseeixen encara cap títol, encara que s'ha de tenir en compte que la majoria de la gent que va contestar té una edat aproximada d'uns 15 anys, i se'ls pot considerar massa petits per plantejar-se ja presentar-se a un examen tipus First Certificate.

10. Segueixes a “youtubers” anglesos?

Amb l'augment d'importància de les xarxes socials, Youtube s'ha convertit en un dels protagonistes del nostre dia a dia. Això, en part, és afavorit per un grup de persones que es dedica a penjar vídeos parlant a la càmera com si fóssim nosaltres, o simplement jugant a jocs estrenats pocs dies abans. La comunitat anglesa és la més avançada, i per aquest motiu creia que moltes persones enquestades veurien vídeos d'aquesta comunitat, i així va ser.

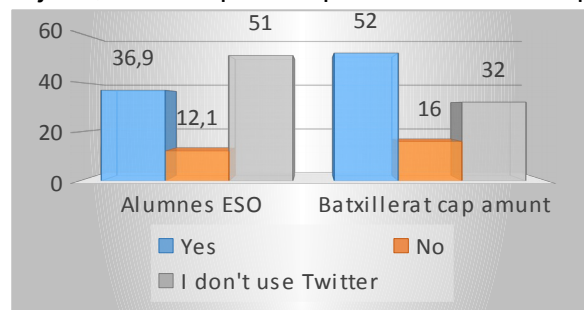
També es pot observar una diferència generacional, però encara que l'instint ens digui que els més joves haurien d'utilitzar més les tecnologies, i en conseqüència, les xarxes socials, els resultats no ens diuen això.

11. Creus que Twitter t'ajuda a aprendre anglès?

Com a complement de la pregunta anterior es va canviar de xarxa social per passar a parlar de Twitter, molt utilitzada per uns i molt desconeguda per altres. Es plantejava la situació següent: si segueixes moltes persones de parla anglesa, pot ser profitós pel teu desenvolupament lingüístic?

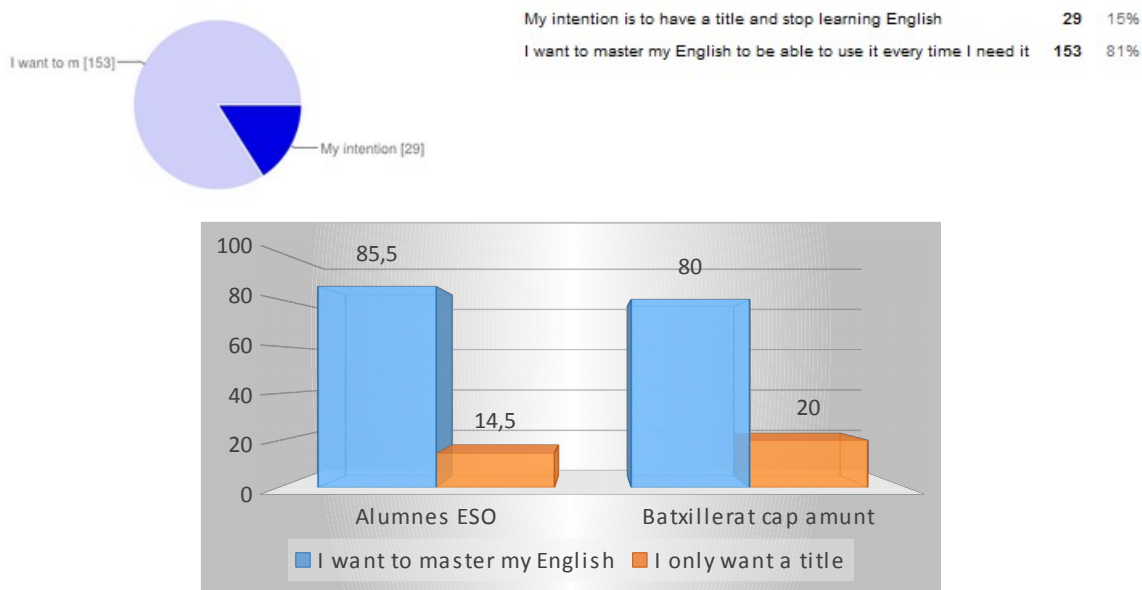
Com es veu, la majoria de la gent que l'utilitza opina que sí que pot ser una eina d'ajuda, mentre que els que no l'utilitzen simplement s'abstenen.

La diferència entre els dos grups va estar basada en el fet que Twitter és molt més utilitzat per persones amb una edat superior als 16 anys.

12. Per què estàs aprenent anglès?

Com a conclusió es va plantejar una pregunta que resumia el contingut i podia aportar informació molt útil pel treball, ja que es tractava de saber si les persones que van respondre el qüestionari aprenien anglès per ser capaç d'utilitzar-la o únicament per aconseguir un títol que omplís el seu currículum.

La majoria va pensar que la seva intenció era arribar a dominar la llengua per ser capaç d'utilitzar-la en qualsevol moment i situació, sempre intentant ser honestos.

Per sintetitzar els resultats, és necessari mencionar que les dues generacions enquestades (una que arriba fins als 16 anys i una altra que comença amb els 17) tenen un estil d'aprenentatge semblant, i en ambdós casos coincideixen en què la manera d'aprendre anglès pel seu compte més utilitzada és la d'escoltar cançons.

En aquestes situacions, les persones que van contestar l'enquesta no eren conscients de la possibilitat d'aprendre un nou idioma a través d'aquestes accions. Per aquest mateix motiu, és recomanable l'ús de determinats suports o eines per tal de regular tots els actes relacionats amb un intent d'aprenentatge d'una llengua estrangera.

7. PORTFOLIO

Una de les eines que ens ajuda a controlar els nostres progressos en l'aprenentatge d'un idioma és el que s'anomena *Portfolio europeu de les llengües*.

Aquest projecte impulsat pel Consell Europeu "té el propòsit d'ajudar-nos a aprendre més i millor qualsevol idioma i d'ajudar-nos a entendre i valorar la diversitat lingüística i cultural que tenim a Europa.

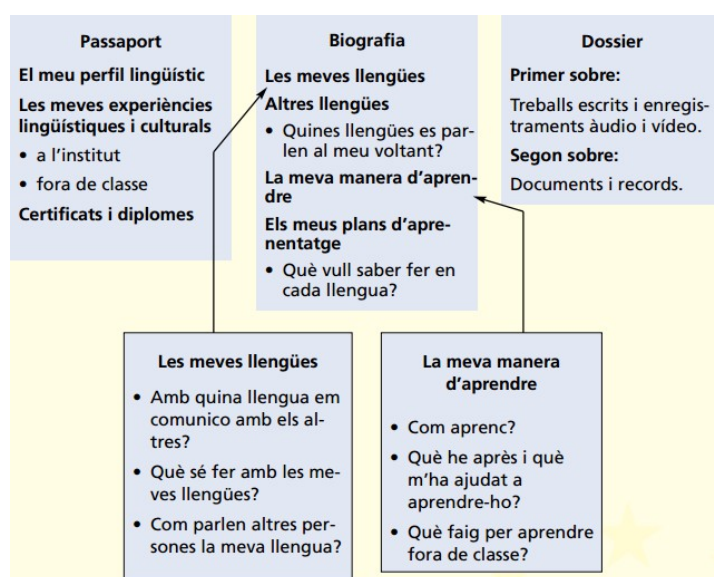
Alguns dels objectius d'aquest recurs per a l'aprenentatge d'una llengua estrangera són aquests:

- Fer saber el nivell que un té en cada idioma, segons una escala internacional.
- Determinar els objectius d'aprenentatge i anotar els progressos que fa cada persona.
- Prendre consciència de la manera d'aprendre
- Conèixer millor i respectar les diferències lingüístiques i culturals que hi ha entre una persona en concret i la resta que l'envolta.

En aquest cas el Portfolio analitzat és el que va destinat a joves d'entre 12 i 18 anys però és necessari dir que no és l'únic tipus, ja que també hi ha documents d'aquests tipus destinats a nens de primària i a adults.

Aquest és un recurs que acompanya als joves durant molts anys de la seva adolescència, ja que es tracta d'un dossier en el qual un ha d'apuntar contínuament diversos aspectes al llarg de l'etapa de l'aprenentatge d'una o diverses llengües, procés el qual es pot arribar a estendre durant molts anys.

Aquest Portfolio consta de tres seccions estructurades de la següent manera:

El **Passaport de llengües** és una fitxa que permet demostrar els idiomes parlats i els certificats o títols relacionats amb aquesta llengua, per a què sàpiguem amb facilitat el nivell que es té en cadascuna.

Aquest Passaport està destinat per ser utilitzat en circumstàncies en les quals s'hagi de demostrar a altres persones el que un és capaç de fer en diferents llengües, com per exemple quan canvis de país. Aquest document també és útil per a demostrar les experiències interculturals viscudes (viatges, estudis a l'estranger, intercanvis...) i per anotar i ordenar les dades més rellevants dels certificats i diplomes que tinguis d'aprenentatge de les llengües.

La part de la **Biografia lingüística** està composta per diverses taules on s'anoten totes les experiències durant l'aprenentatge lingüístic, i t'ajuda a analitzar-les i valorar-les. Aquest apartat permet aprendre a autoavaluar els coneixements i les habilitats lingüístiques d'un mateix i a formular els propis objectius d'aprenentatge.

Aquí dins hi ha diversos subapartats, cadascun amb les seves taules corresponents; *les meves llengües*, *les meves llengües estrangeres* i *les llengües del meu entorn*. En tots tres casos apareixen taules com la que es mostra a continuació, que tracta de marcar, segons el que has après, el nivell que has assolit.

Què sé fer amb les meves llengües estrangeres?							
Llegir							
A1	Comprend textos molt breus i senzills. Els llegeixo frase per frase, en reconec les paraules bàsiques i quan cal rellegeixo.						
	Comprend les instruccions del llibre i d'altres materials didàctics que fan referència a les activitats de l'aula.						
	Comprend textos bàsics (rètols del carrer, de botigues, d'institucions; noms de llocs, etc.) sempre que facin referència a coses que conec.						
A2	Comprend textos breus i senzills de caràcter personal (cartes, correus electrònics) o públic (instruccions generals en transports i màquines).						
	Entenc el sentit general de les vinyetes dels tebeos i els còmics.						
	Sé buscar la informació que m'interessa en altres textos més complexos, com ara menús, catàlegs, fullets, biografies, etc.						
B1	Sóc capaç de reconèixer les idees fonamentals de lectures graduades, històries il·lustrades, correspondència amb amics estrangers, impresos oficials senzills, etc.						
	Puc seguir instruccions senzilles sobre el maneig de diversos aparells (electrodomèstics, ordinadors, equips de música) sempre que vagin acompanyades d'i-						

La part dreta de la taula serveix per omplir els quadrats amb les diferents llengües, depenent de si has assolit aquest nivell o no. Per posar un exemple, suposant que una persona està aprenent francès i alemany, a més de l'anglès que ja el té pràcticament dominat, aquesta taula l'ompliria d'aquesta forma, anotant els progressos que ha fet sobre l'aspecte *llegir*, en diferents dates:

- Com es pot interpretar, el seu nivell d'anglès (A) a l'inici ja era considerable (nivell B1) però l'any següent va augmentar el seu nivell en aquest aspecte de la llengua anglesa.
- Per una altra banda, el procés d'aprenentatge de la llengua francesa (F) va començar amb un nivell més baix (A2) la persona que feia aquest Portfolio va començar a anotar el seu procés d'aprenentatge del francès (F) quan tenia un nivell A2, però dos anys després el va millorar fins a arribar al nivell B1.
- Per últim, sembla que aquesta persona va començar els seus estudis d'alemany (AI) l'any 2013, o potser ho va fer abans, però el seu nivell era tan baix que encara no podia considerar que tingués un nivell mínim (A1) d'aquesta llengua.

	28-10-2012		24-11-2013		7-8-2014	
A1	A	F	A	F	A	F
			AI		AI	
A2	A	F	A	F	A	F
					AI	
B1	A		A		A	F
B2			A		A	

El **Dossier** és la darrera part del Portfolio, i serveix com a centre de recopilació d'escrits, enregistraments orals i records d'aprenentatge de les diferents llengües estudiades.

7.1 My language passport

Per aportar també una part pràctica es va decidir elaborar el meu propi Passaport de les Llengües¹⁰, que potser no serà utilitzat però que resultarà beneficiós com a referència del procés d'aprenentatge, ja que en qualsevol moment pot ser que me n'adoni, sigui per pensaments propis o per titulacions que ho acreditin, que tinc un nivell superior al que em pensava. En el moment de fer aquest passaport,

¹⁰ANNEX IV. SELF ASSESSMENT TABLE

aproximadament a mitjans de novembre, les meves llengües i els seus respectius nivells eren aquests:

La meua llengua materna:

Castellà

Les meves altres llengües:

Català, anglès, francès

		A1	A2	B1	B2	C1	C2
Castellà							
							
							
							
							
		A1	A2	B1	B2	C1	C2
Català							
							
							
							
							
		A1	A2	B1	B2	C1	C2
Anglès							
							
							
							
							
		A1	A2	B1	B2	C1	C2
Francès							
							
							
							
							

En el moment que escric això no tinc cap titulació de llengua anglesa, però és possible que a l'hora de l'exposició ja tingui el títol FCE, ja que l'examen és el dissabte dia 13 de desembre.

8. CONCLUSIONS

Per començar aquesta conclusió és necessari refrescar la hipòtesi inicial d'aquest treball, que deia així:

“És possible trobar el mètode perfecte d'aprenentatge d'una llengua estrangera”

Sense dubte aquesta afirmació va ser precipitada, ja que es van obviar per complet les possibles diferències que hi poden haver entre dues persones: edat, situació, personalitat, capital, temps disponible...

De tot això un se'n va anar donant compte a mesura que es feia recerca; entrevistes, enquestes i altres formes de recerca em van aportar informació que van anar allunyant-me de la meua suposició inicial però, per una altra banda, van ser vitals per aprendre que hi havia característiques comunes entre un mètode concret i un tipus de persona determinada, i això ha permès elaborar un model de camí a seguir, que serà plasmat a continuació, que vol ser un dels punts forts del treball.

Amb l'estudi del col·legi Montserrat de Barcelona i l'acadèmia Get it English de Mataró es van constatar parcialment les hipòtesis de Chomsky relacionades amb l'aprenentatge primari de la llengua, on es manifestava que, si es volia fer aprendre una llengua estrangera a un nen, havia de ser en edats primerenques, ja que per les causes exposades en la seva secció és més fàcil aprendre una llengua abans dels dos anys de vida que després.

Les dues institucions educatives esmentades han aplicat aquests principis i han establert un sistema d'ensenyament innovador que ha aconseguit ràpidament un gran nombre de seguidors. Si bé és cert que encara no ha passat el temps suficient per afirmar que les seves propostes puguin arribar a ser aplicades en la majoria de centres.

Si les afirmacions dels lingüistes treballats al llarg de la memòria són certes, aquests nens tindran un avantatge respecte de la majoria, i si tot continua així, més escoles i acadèmies no trigaran a adoptar aquests mètodes. Per ser un projecte sense precedents i per tenir especialistes de nivell que el recolzen, s'ha optat per incloure aquesta opció en el camí òptim cap a l'aprenentatge d'una nova llengua. Tanmateix, com tota novetat, triga a ser abastable per a la majoria de la societat, i de moment el col·legi Montserrat de Barcelona segueix sent una escola d'un nivell adquisitiu molt alt i els preus de l'acadèmia Get it English són més elevats que els de les acadèmies tradicionals.

Com bé s'ha dit, aquest projecte està destinat per nens molt petits, ja que a partir dels 3 anys aquesta metodologia comença a perdre efecte. Per tant, el més convenient seria fer un canvi en aquesta edat. El problema és que la franja d'edat que hi ha a partir dels 3 anys fins al 9 o 10 es situa en un moment d'impàs, i encara no hi ha

mètodes dedicats a persones dins d'aquest grup. Per això seria molt convenient mantenir el nivell d'anglès assolit durant els primers 2 anys de vida, i aquí els pares tenen un paper vital. En el cas de l'escola Salesians de Mataró, que a més ha estat la referència per dur a terme l'enquesta del treball, el paper que fan els pares el fan els professors d'anglès i els ajudants que vénen de l'estranger, que procuren mantenir l'anglès en la vida quotidiana dels alumnes.

Més endavant, amb una edat propera als 10 anys i amb l'Educació Secundària Obligatòria ben a prop, les escoles d'idiomes comencen a oferir els seus serveis per a tot aquell qui vulgui seguir progressant pel que fa a gramàtica, speaking... Però com s'ha vist, cada acadèmia utilitza un mètode diferent. A causa d'un dels objectius del treball, és adient decantar-se per un determinat tipus d'acadèmia. El mètode Callan ha sigut l'únic que ha pogut ser provat, però tot i que al principi un no sabia de què anava, es va acabar amb una sensació molt satisfactòria sobre el temps en contacte amb aquest sistema. Com a conseqüència, es pot afirmar que si hagués de triar una altra vegada una acadèmia, s'escolliria una que utilitzés aquest mètode.

Després d'analitzar les característiques d'una escola d'idiomes, és considerat que només haurien de plantejar-se apuntar-se a una acadèmia amb aquesta edat els alumnes que realment tenen una dificultat en la llengua i creuen que estan endarrerits respecte al nivell de la classe, ja que amb la qualitat de l'ensenyament de llengua anglesa del centre, qualsevol pot arribar a un nivell *upper-intermediate* en acabar l'ESO.

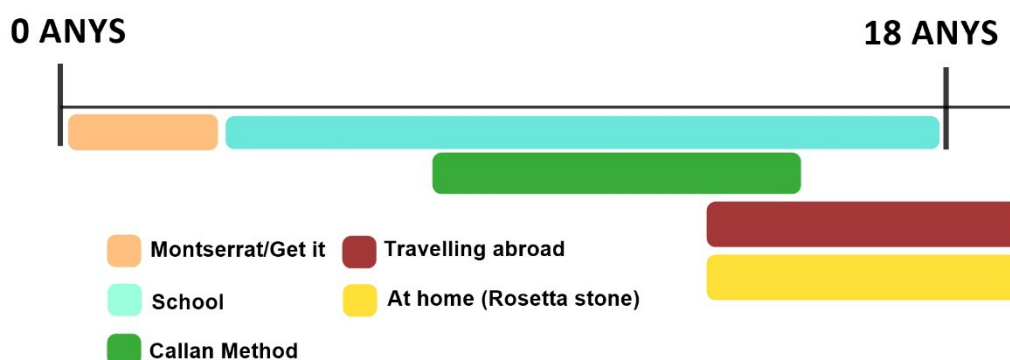
Com a alternativa, apareix la possibilitat de fer un viatge a l'estranger per continuar aprenent aquesta nova llengua. Aquesta opció, després d'haver estudiat les seves característiques i requisits, està destinada a aprenents amb un coneixement de l'idioma força avançat, perquè la inversió lingüística és total i l'ús que es fa de la llengua materna passa a ser nul durant l'estada. Això vol dir que un ha d'estar molt segur de poder defensar-se allà, però, tanmateix, el marge de millora durant el transcurs del viatge és molt més gran si es parteix d'un nivell inferior.

Arriba l'etapa de Batxillerat i el temps de lleure s'escurça en excés, provocant la necessitat de buscar altres estratègies per seguir aprenent una llengua. Com afirma l'enquesta, a partir d'aquesta etapa hi ha un volum important de gent que abandona les acadèmies, segurament motivades pel motiu acabat de mencionar.

Per això, si es busca una forma de seguir millorant i no trobes temps, s'aconsella intentar buscar un llistat de consells per intentar seguir-los a casa els dies que hi hagi la possibilitat. No és necessària una gran quantitat de temps i n'hi ha a la xarxa. Una interessant és la que hi ha al passadís de Batxillerat de l'escola, però també es poden

adoptar qualsevol dels consells que han sigut mostrats en l'apartat 6.2 i/o en l'enquesta. El mètode Rosetta Stone és el que pot ajudar més a una persona que no gaudeixi de gaire temps per dedicar a aprendre un idioma, i després de testejar la demostració que ofereixen a la seva pàgina web, s'ha valorat que aquesta alternativa és la més adient per a un individu d'aquestes característiques. Tanmateix, es poden trobar altres opcions en les quals no s'hagi de gastar diners, com la visualització de pel·lícules en versió original.

Aquest mètode no cau en una avorrida rutina, ja que en el moment que un perd l'interès per un dels consells oferts, es pot canviar per un altre sense cap problema.

16 Prototip camí ideal. Font pròpia

Si se segueixen les passes marcades, que són els més adequats segons l'opinió basada en la recerca, és molt probable que en acabar Batxillerat un domini per complert la llengua que va començar a aprendre amb 0 anys. A més, durant tot aquest procés, es poden comprovar els progressos que un fa a través de l'anomenat Portfolio Europeu de les Llengües, en el qual es poden marcar referències temporals per anar comparant l'augment del teu nivell a través dels mesos i anys d'aquesta etapa.

Pel que fa a les conclusions vinculades als objectius, l'adquisició de nocions sobre el desenvolupament del llenguatge i la possibilitat de decantar-me per un estil d'aprenentatge o un altre han estat plasmades en l'elaboració del meu camí idoni que acaba de ser exposat. El segon objectiu, que era "diferenciar els diversos mètodes d'ensenyament en una acadèmia a partir d'un quadre comparatiu" va ser assolit amb l'elaboració de la taula de la pàgina 26 el qual em va permetre diferenciar aquests mètodes d'una manera més visual.

La conclusió a la qual s'ha arribat amb el treball de camp és la que acaba de ser explicada, però també cal fer un resum sobre què han suposat aquests en general. Sobre la valoració dels resultats obtinguts, l'estratègia metodològica que s'ha seguit ha estat basada en la comparació de les tres possibles vies d'aprenentatge d'una llengua

per arribar a decantar-se per una en aquesta conclusió, però el que semblava molt fàcil no ho va ser tant i es va anar fent evident al llarg del treball que no hi ha un mètode perfecte, sinó que hi ha possibilitats més aconsellables per a un tipus de persones que per a unes altres.

Pel fet de no ser un treball de ciències socials, la conclusió de la memòria no té un resultat únic i empíric, sinó que pretén ser un conjunt de reflexions finals que permeten arribar a elaborar un model a seguir defensat per tota la informació recollida durant la durada de la recerca. Per aquest motiu, tot i que no s'ha arribat a un desenllaç unilateral, la valoració dels resultats obtinguts ha estat satisfactòria.

DIFFICULTIES

Bàsicament, les dificultats trobades s'han basat en la complexitat d'elaborar informes generalitzats, ja que hi havia una certa tendència a oferir un punt de vista subjectiu. La introducció i la conclusió van haver de ser reescrites diverses vegades per falta d'objectivitat, i l'elaboració de consells per a terceres persones va ser un procés difícil d'assolir. A més es van haver dues entrevistes que no aportaven informació essencial.

STRONG POINTS

Tal com ja s'ha dit unes línies més a dalt, aquest és un treball de la branca de lletres, en els quals l'argumentació i la capacitat d'expressar-se sostenen la part més important. Tanmateix, en aquest cas, l'enquesta ha esdevingut una part fonamental del conjunt a causa de la valuosa informació que van donar les prop de dues-centes persones que la van completar.

Per una altra banda, el fet d'haver pogut experimentar diversos aspectes del treball en primera persona va oferir un altre punt de vista, que es va afegir a la informació generalitzada trobada en les fonts consultades. En el cas que no s'haguessin dut a terme aquestes experiències, al treball li haurien mancat aspectes clau, motiu pel qual s'afirma aquest com el segon punt clau.

FUTURE PROSPECTS

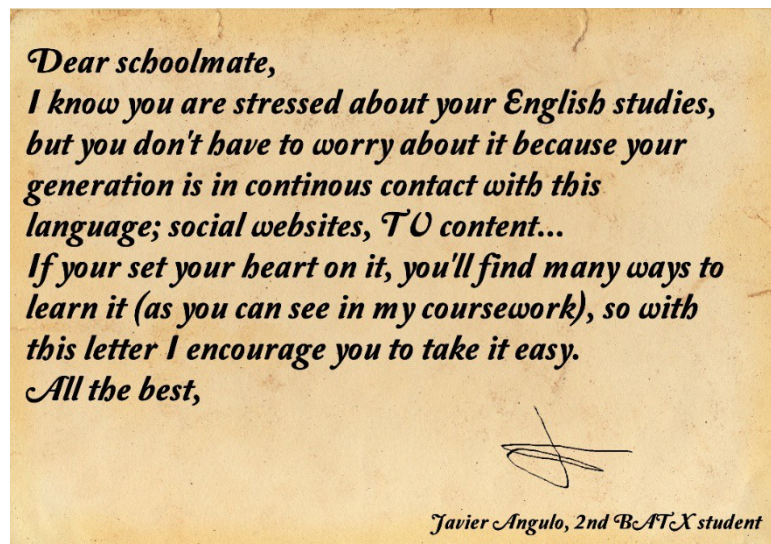
A través de la recerca s'han pogut tractar molts temes, que han afavorit a la gran varietat de punts i subtemes, però ha provocat una falta d'aprofundiment en determinats aspectes. Diverses propostes per a futurs treball serien aquestes:

- Anàlisi exhaustiva de les institucions capdavanteres del món de l'educació.
- Comparació dels principals lingüistes (Skinner, Piaget, Chomsky i més).
- Aprofundiment en el tema del bilingüisme.

ACKNOWLEDGEMENTS

Per concloure, m'agradaria anomenar a les persones que han fet possible l'elaboració del treball; en primer lloc, els professors de llengua anglesa que he tingut durant tot aquest temps, ja sigui a l'escola o a l'acadèmia, i fins i tot els professors de la meva estada a Londres. En segon lloc a les persones que, tot i no tenir l'obligació d'ajudar-me, em donaven un cop de mà sempre que podien, com la Sílvia i l'Imma. I per últim al meu tutor durant aquests últims mesos, que amb petits consells ha aclarit tots els meus dubtes i m'ha donat idees molt valuoses.

Abans d'acabar, m'agradaria mostrar una de les últimes propostes que vam idear conjuntament, que es tracta d'escriure una carta a un alumne de l'ESO donant-li consells, com a mi m'hagués agradat que m'haguessin fet en aquell moment.

17. Carta. Font pròpia

9. BIBLIOGRAPHIC REFERENCES

Books

- Baug, Albert C.; Thomas Cable. *A history of the English language*. 2002. Routledge ISBN 0-415-28099-0
- Chomsky, Noam: *Syntactic Structures*, London: Mouton, 1957
- Chomsky, Noam. *Topics in the theory of Generative Grammar*, Paris: Mouton, 1972
- Itard, J.M.G.: *De l'éducation d'un homme sauvage ou des premiers developpemens physiques et moraux du jeune sauvagede l'Aveiron*. Goujon. París. 1801
- Itard, J.M.G.: *Rappors et memoires sur le sauvage de l'Aveyron*. Traducció anglesa amb introducció i notes de G. i M. Humprey: *The wild boy of Aveyron*. Century. Nova York, 1932.
- Piaget, Jean. *The Language and Thought of the Child* (London: Routledge & Kegan Paul, 1962)
- Skinner, B.F. :*Verbal Behavior*, 1957. ISBN 1-58390-021-7.

Multimedia

- EL MUNDO. *Los cien mejores colegios*, 2014
- RTVE.ES. *Educar niños felices*, 2014

10. ANNEXES

ANNEX I. SURVEY

My coursework is related to the different ways to learn a language that you don't use during your everyday life. This test is focused on English, but it is the same for any other language.

Age

First part

Firstly, you should say if you learn English at home or not, and then I will show you some methods to learn a foreign language and you have to answer whether you use them or not.

Do you try to learn English at home? *

Any other foreign language is accepted

Yes

☐

No

☐

Do you watch series or movies in their OV (original version)?

Say yes if you watch OV series/movies at least twice a week

Yes

☐

No

☐

Yes, but with subtitles in my own language

☐

Do you practise English with a friend?

Say yes if you usually speak with an English speaker person, or if you communicate in English with other people more than five times per month

Yes

☐

No

☐

Do you listen or learn English songs?

Say yes if you often learn the English songs you hear

☐ Yes

☐ No

Do you try to learn and master a new word (or phrase) everyday?

Say yes if you look up words you don't understand and you write the meaning down as frequently as you can

☐ Yes

☐ No

If you use any of these techniques, which skills do you think you are developing the most?

If you don't use any of these techniques, don't answer this question

☐ Listening

☐ Reading

☐ Vocabulary

☐ Speaking

Which of these techniques you would like to use?

More than one option is accepted

☐ Watch series or movies in their OV

☐ Listen and learn English songs

☐ Practise with a friend

☐ Learn a new word or phrase everyday

☐ Other:

Second part

Now, I'm going to ask you some questions about your goals related to the English language, and I would appreciate if you answer honestly

Are you in an English academy?

Say yes if you are taking personal classes or something like that too.

- ☐ Yes
- ☐ No
- ☐ I used to go

Do you have an English title?

If you have two titles mark the one that its level is higher

- ☐ PET
- ☐ FCE
- ☐ CAE
- ☐ CPE
- ☐ No

I'm sure you have heard about Youtubers, people that make videos playing games or just talking. Spanish or Catalan community is not very developed yet. Do you follow any English Youtuber?

Say yes if you watch their videos daily or at least every time they upload a new video.

- ☐ Yes
- ☐ No

Another social website that may help you with your English learning is Twitter. Do you think so?

Say yes if most of the people/newspapers/websites you follow on Twitter are English speakers (or any other foreign language)

- ☐ Yes
- ☐ No
- ☐ I don't use Twitter

Last question. You are probably learning English, but what for? Is your only goal to achieve a title to fill your CV? Are you the kind of person that wants to be satisfied with you English level even though you don't have a title?

Be honest, please

- ☐ My intention is to have a title and stop learning English
- ☒ I want to master my English to be able to use it every time I need it

ANNEX II. INLINGUA'S DIRECTOR OF STUDIES INTERVIEW

I have searched for the Inlingua website on the net and it says that you have an exclusive learning method. What method does your school follow? If it doesn't have a name, explain it briefly.

Inlingua has its own methodology and we use it all over the world. So the idea is if you go to Inlingua here in Mataró, or you go to Inlingua in Canada, they would teach you English with the same method. And the idea is to learn the language through exposure and immersion as much as you can. Not by explaining theory but by experiencing the structures and the vocabulary.

Are there more schools that have adopted this method?

I don't think so, but the communicative approach is something that you find in all the other language schools as well.

Is there any reason why your school has chosen this learning method?

Because I suppose they thought it was successful (she laughs). This method has been around for at least 30 or 40 years, and at that time, in the 70's, it was revolutionary. Nowadays it's the standard, but at that time I'm sure teaching was done in a different way, so it was a good idea to change something.

A couple of weeks ago I did a questionnaire to everybody coursing high school in my school. Take a look please. Do you agree? Do you think they lied?

If you want to hear the truth, I think learning for yourself at home is very difficult, but there are different people. I could never do that. I've learnt all my languages in class, because I think you need somebody to help you. If you do it on your own it's very difficult and needs a lot of discipline which I think people usually don't have, so I wouldn't be too sure about that.

I think maybe people try to learn English at home because they don't like this kind of obligations such as going twice per week to a language school. I went to a Callan method school last year to try it.

Callan is actually similar to what we are doing. Callan is more rigid with the method but it's the same idea as Inlingua; make people use specific structures in a very limited context to make it easier for them. This is what Callan does to the perfection. You follow a script, which I think is a bit dangerous, but I have heard people who liked it a lot, and I thought it was very successful for them.

Obviously, all this things (looking at the questionnaire) is something you can do at home without problem; listening to English songs and watching movies are very helpful tips. But do people really talk English to their friends? I don't think so. Do people try to master a new word everyday? Many people answering yes... I don't believe though. But this is looking at my way of learning.

And do you think that the only goal for teenagers is to get the FCE to fill their CV?

I'm sure this is the main object, don't you think? I'm teaching people now who are preparing for the FCE. I'm sure there are some who have an interest in the language because they like languages, but most of them know that they need this degree. It's not about if they want it or not. If they want to go to university that is what they need to have.

But you have to keep in mind that my perspective is not very objective, because I only see the students that come here. About the rest, everybody knows that English is important.

I have this theory that Spanish people are obsessed with English. I'm German and I think there is an obsession here that is exaggerated. But obviously, it's good to learn English, and I think Inlingua it's a good way! (she laughs)

On the other hand, do you think adults go to the academy only to be able to communicate when they travel?

It's different. I suppose with teenagers the focus is on the titles, but we have everything from 6 years old to older people, and of course with the little children it's their parents that bring them, because of course their aim is not the title, it's to learn the basics.

With adults we have a lot of exam preparation too, but we have people who decide on purpose to just go on into general English classes, and not focus on the exams.

You are German, so you can compare Catalan students with German students. Is it more difficult for Catalan people to learn how to speak English? Because the language is very different in pronunciation.

That is the problem. That's what I think. For us, English is much closer. In Germany there are not as many language schools as here. There it's not common as here that people go into English. At least not that far, only children and teenagers I would say, because the idea is that at school you have enough English content.

Which are the optimal attitudes and aptitudes to learn English?

Anything you want to know you have to put in some effort, for languages or for any skill you want to learn. You have to do some work.

But for example, do you think a shy person can learn a language in a correct way?

Depending on what you need the language for. It's difficult to reach that step that allows you to say: "I actually talk". It doesn't mean this person cannot read, or cannot listen, or cannot write English. Is it more difficult? Yes, obviously, but I don't think it is impossible. We have students of all kinds of characters. If somebody is outgoing, it's easier to start talking, but it doesn't mean that this person will get to a higher level. The idea is that people feel confident enough to use the structures that will be practised.

ANNEX IV. SELF ASSESSMENT TABLE

Escoltar

A1: Reconec paraules i expressions molt bàsiques i que s'usen habitualment, quan es parla lentament i amb claredat

A2: Comprenc frases i el vocabulari més habitual sobre temes d'interès personal.

B1: Comprenc les idees principals quan el discurs és clar i normal, i es tracten d'assumpes quotidians.

B2: Comprenc discursos i conferències extensos i inclús segueixo línies argumentals complexes sempre que el tema sigui relativament conegut.

C1: Comprenc discursos extensos inclús quan no estan estructurats amb claredat i quan les relacions estan només implícites i no s'assenyalen explícitament.

C2: No tinc cap dificultat per a comprendre tota classe de llengua parlada, encara que els discursos es reproduïxin a una velocitat de parlant natiu.

Llegir

A1: Comprenc paraules i noms coneguts i frases molt senzilles.

A2: Sóc capaç de llegir textos molt breus i senzills, i trobar informació específica i predictable.

B1: Comprenc textos redactats en una llengua d'ús habitual i quotidià.

B2: Sóc capaç de llegir articles i informes relatius a problemes contemporanis en què els autors adopten postures o punts de vista concrets.

C1: Comprenc textos llargs i complexos de caràcter literari o basats en fets, apreciament distincions d'estil. Comprenc articles especialitzats i instruccions tècniques llargues, encara que no es relacionin amb la meua especialitat.

C2: Sóc capaç de llegir amb facilitat pràcticament totes les formes de llengua escrita, incloent-hi textos abstractes estructuralment o lingüísticament complexos.

Conversar

A1: Puc participar en una conversació de manera senzilla sempre que l'altra persona estigui disposada a repetir el que ha dit o a dir-ho amb unes altres paraules i a una velocitat més lenta, i m'ajudi a formular el que intento dir. Plantejo i contesto preguntes senzilles sobre temes de necessitat immediata o sobre assumptes molt habituals.

A2: Puc comunicar-me en tasques senzilles i habituals que requereixen un intercanvi simple i directe d'informació sobre activitats i assumptes quotidians.

B1: Sé apanyar-me en quasi totes les situacions que se'm presenten quan viatjo a on es parla aquesta llengua. Puc participar espontàniament en una conversació que tracti temes quotidians d'interès personal o que siguin pertinents per a la

vida diària.

B2: Puc participar en una conversació amb certa fluïdesa i espontaneïtat, la qual cosa possibilita la comunicació normal amb parlants nadius. Puc prendre part activa en debats desenvolupats en situacions quotidianes explicant i defenent els meus punts de vista.

C1: M'expresso amb fluïdesa i espontaneïtat sense haver de buscar de manera molt evident les expressions adequades. Utilitzo el llenguatge amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials i professionals. Formulo idees i opinions amb precisió i relaciono les meves intervencions hàbilment amb les d'altres parlants.

C2: Prenc part sense esforç en qualsevol conversació o debat i conec bé frases fetes i expressions col·loquials. M'expresso amb fluïdesa i transmeto matisos subtils de sentit amb precisió. Si tinc un problema, esquivo la dificultat amb tanta discreció que els altres no se n'adonen.

Parlar

A1: Utilitzo expressions i frases senzilles per a descriure el lloc on visc i les persones que conec.

A2: Utilitzo una sèrie d'expressions i frases per a descriure amb termes senzills la meua família i altres persones, les meves condicions de vida, el meu origen educatiu i el meu treball actual o l'últim que vaig tindre.

B1: Sé enllaçar frases de manera senzilla a fi de descriure experiències i fets, els meus somnis, esperances i ambicions. Puc explicar i justificar breument les meves opinions i projectes. Sé narrar una història o relat, la trama d'un llibre o pel·lícula i puc descriure les meves reaccions.

B2: Presento descripcions clares i detallades d'una àmplia sèrie de temes relacionats amb la meua especialitat. Sé explicar un punt de vista sobre un tema exposant els avantatges i els inconvenients de diverses opcions.

C1: Presento descripcions clares i detallades sobre temes complexos que inclouen altres temes, desenvolupant idees concretes i acabant amb una conclusió apropiada.

C2: Presento descripcions o arguments de manera clara i fluida i amb un estil que és adequat al context, i amb una estructura lògica i eficaç que ajuda l'oient a fixar-se en les idees importants i a recordar-les.

Escriure

A1: Sóc capaç d'escriure postals curtes i senzilles; per exemple, per a enviar felicitacions. Sé omplir formularis amb dades personals.

A2: Sóc capaç d'escriure notes i missatges breus i senzills relatius a les meves necessitats immediates. Puc escriure cartes personals molt senzilles.

B1: Sóc capaç d'escriure textos senzills i ben enllaçats sobre temes que em són coneguts o d'interès personal. Puc escriure cartes personals que descriuen

experiències i impressions.

B2: Sóc capaç d'escriure textos clars i detallats sobre una àmplia sèrie de temes relacionats amb els meus interessos. Puc escriure redaccions o informes transmetent informació o proposant motius que donen suport o refuten un punt de vista concret. Sé escriure cartes que destaquen la importància que dono a determinats fets i experiències.

C1: Sóc capaç d'expressar-me en textos clars i ben estructurats exposant punts de vista de certa extensió. Puc escriure sobre temes complexos en cartes, redaccions o informes ressaltant el que considero que són aspectes importants. Selecciono l'estil apropiat per als lectors als qual van dirigits els meus escrits.

C2: Sóc capaç d'escriure textos clars i fluids en un estil apropiat. Puc escriure cartes, informes o articles complexos que presenten arguments amb una estructura lògica i eficaç que ajuda l'oient a fixar-se en les idees importants i a recordar-les. Escric resums i ressenyes d'obres professionals o literàries.